

Incipiunt capitula octauae distinctionis.

Ratio quare in octaua distinctione de diversis visionibus tractetur.ca. primū. **D**e sacerdote cui natiuitas Christi in somnis reuelata ē.c.ii. **I**tem de sorore Christia et ea- dem natiuitate.c.iii. **D**e diversitate somniorum et visione spirituali.c.iii. **D**e monacho qui Christum quasi recen- ter natum vidit cum Maria et Joseph capitulum.v. **D**e priore qui vidit stellam in nocte dominice natiuitatis super cantantes.c. vi. **D**e Richmunde que in epiphania Christum vidit in presepio patris vocem audiens desuper.c.vii. **D**e virginē cui Christus apparuit in etate trienni.c.viii. **D**e predicta Richmunde que dominū vidit in domo pō- tificis inter persecutores.c.ix. **D**e virginē cui Christus frequenter vigi- lanti apparet in cruce.c.x. **D**e Daniele monacho cui Christus apparens in cruce contulit gratiam lacrimarum.c.xi. **O**mmodo intelligendum sit. Percussit petram ū.c.xii. **D**e Petro monacho de clauistro.c.xiii. **I**tem de monacho eiusdem cenobij tentato in cuius aspectu crucifixi vulnera p- uncta sunt capitulum.xiii. **D**e Christina monacha cui Christus crucifi- xus apparuit et senex perungens vulnera eius.c.xv. **D**e sanctimoniā tentata quam Christus complexus est.capitulum.xvi. **D**e duobus con-uersis claustris qui viderūt Christum in aere pendentem in cruce.ca. xvii. **I**tem de conuerso de Lucka qui vidit Christum cum quindecim reli- giosis in aere crucifixum.c.xviii. **D**e crucifixione religiosorum c.xix. **D**e Conrado conuerso qui i exthasi factus Christū vidit in cruce.c.xx. **D**e milite cui crux inclinauit. quia inimico suo pepercerat ob illi⁹ amo- rem.capitulum.xxi. **D**e sanctimoniā cui crucifixus tenebras tēperauit. capitulum.xxi. **D**e nouitio cuius fronti crux impressa est cum inclinaret ad gloria patri.c.xxii. **D**e monacho pictore qui in parasteue mortuus est.capituluz.xxiij. **D**e crucifixo ecclesie sancti Georgij in colonia qui cā panarium trahit.capitulum.xxv. **D**e vindicta in milites qui hostes suos i ecclesia occiderunt capitulum.xxvi. **D**e vindicta dei in Damiatanos qui fune crucifixuz traxerunt.capitulum.xxvii. **I**tem de conciubus q̄s cru- cifixerūt. cum fugere vellent ad christianos.capituluz.xxviii. **D**e Christo qui in paupere conquestus est conuerso se fuisse percussum.capitulū.xxix. **D**e Henrico contracto monacho clareuallis qui in sōnis vidit Christū in pectore suo obdormire.cū infirmus morezetur.capituluz.xxx. **D**e The- obaldo comite qui in figura leprosi Christi pedes lauit.capitulum.xxii.

De episcopo qui leprosi nares lingens gemmam decidente^r suscep^t. c. xxxij. **T**em de episcopo Halsb^zenze qui leprosu^m comūcans vomitu^m eius sump^sit. cum sacramentum eieisset c. xxxiiij. **D**e odore aromatico in pascha. c. xxxiiij. **D**e passione Christi. c. xxxv. **D**e sancto spiritu c. xxxvi.
De henrico conuerso. et columba quam vidit super caput Hermanni p^ooris. c. xxxvij. **D**e monacho in cuius capite visa est columba cum legeret euangelium. c. xxvij. **D**e sanctimoniali cui mentaliter ossum ē sacramētum sancte trinitatis. c. xxxix. **C**qua similitudine electi dicantur membra Christi. c. xl. **D**e angelis. c. xli. **D**e virgine que per angelum liberata est a stimulo carnis. c. xlj. **D**e conuerso qui angelum frequenter vidit et dicens gratiam perdidit. c. xljj. **Q**uid operetur angelus bonus siue malus circa hominem. c. xliij. **D**e sorore christina que vidit angelum presentatorem animarum. c. xlv. **D**e hominibus qui viderunt reliquias montis Hainsberg transmigrare in Stromberg. c. xlii. **D**e militibus templi. quos pagani videre non potuerunt du^r horas suas dicere. c. xlviij. **D**e patri archis et prophetis. c. xlviij. **D**e monacho clareuallis qui sanctum Johā nem baptistam diligit. c. xlir. **T**em de sanctimoniali cuiusdem precursori dilectrice. capitulū. l. **D**e duobus sanctimonialibus contendentibus pro sancto Johanne baptista atq^z euangelista. c. li. **D**e canonico Bunnense. quez sanctus Johānes baptista trusit. c. lij. **D**e mercatore cui meretrix vē didit brachium sancti Johannis baptiste. c. liij. **D**e dente eiusdem qui est apud nos et de virtutibus per eum factis. c. liij. **D**e apostolis. c. lv. **D**e femina sortilega. que sanctum Andream repudiauit. c. lvi. **D**e pelle vrsina sancto Andree empta per quā mare furens sedatum est. c. lvij. **D**e homine per sanctum Jacobum a suspendio liberato. c. lvij. **D**e Herardo militi quem dyabolus de ecclesia sancti Thome in india in momento trāstulit in terram suaz. c. lx. **D**e dente sancti Bartholomei de quo sanguis exiuit cum deberet diuidi. c. lx. **D**e femina que sanctum Judam contempserit. capitulū. lxi. **D**e bracatrice ecclesie sanctorum Apostolorum cuius dominus inter flamas miraculose seruata ē. c. lxiij. **D**e Carolo ciue qui lapides ad fundamenta ecclesie eorundem Apostolorum obtulit. c. lxxij. **D**e martiribus. capitulū. lxiij. **D**e reuelatione martiris nostri capitulū. lxv. **D**e sanctis ante alkazer in aere visis per quos Christiani adepti sūt victoriam. capitulū. lxvi. **D**e reliquijs martirum qui Bernardum in latere stimulauerunt cum illicite moueretur. capitulū. lxvij. **D**e dente sancti Nicolai in Bruwilre. capitulū. lxvij. **C**quare beatus Thomas canariensis plus ceteris martiribus miraculis choruscet. capitulū. lxxic. **D**e freno per quod multa siebant miracula cum eiusdem martiris esse

Octaua distinctio.

De diversis visionibus.

Ecclaretur et non esset capitulum.lxxviii **D**e confessoribus. capitulum.lxxi.

Be conuerso cui sanctus Nicolaus apparuit in choro. capitulum.lxxii.

Be fure quem idem confessor a patibulo liberauit. capitulum.lxxiii.

Be Adam monacho quem sanctus Nicolaus cum sancto Paterniano ab infirmitate sanauerunt. capitulum.lxxviii **D**e pueri opilione cui sanctus Nicolaus mortem suam predixit. capitulum.lxxv **D**e tabula sancti Nicolai apud porcetum. capitulum.lxxvi. **D**e magistro Johanne cui in firmanti sanctus Martinus et sanctus Bodehardus succurrerunt. capitulum.lxxvii. **D**e Herardo abbate clarcuallis cui sanctus Eucharius eus socijs apparuit. capitulum.lxxviii. **D**e virginibus. capitulum. lxxix. **D**e Theoderico episcopo Liuvonie qui sanctam Mariam magdalenam viduis et sanctam Margaretam virginibus assistere vidit cum eas velaret. capitulum.lxxx. **D**e Arnaldo monacho Wilariensi quem sancta Maria magdalena tactu sanavit. capitulum.lxxxii. **D**e abbatissa in houene cui oculos sancta Luchildis curauit. capitulum.lxxxiii. **D**e imagine sancte Katherine ibidem capitulum.lxxxiv. **B**e osse sancte Katherine quod oleum stillauit. capitulum.lxxxv.

Be sacris tribus virginibus que de Folkenrode reuurse sunt Coloniam. capitulum. lxxxv.

Item de duabus virginibus vndeциim milium que per reuelationem sunt inuente et nobis donate. capitulum.octogesimumsextum.

De viatore qui de earum reliquijs miraculose obtinuit. capitulum.octogesimumseptimum.

De conuerso quem sacra virgo in somnis osculabatur. capitulum.octogesimumoctauum.

De osse equino qd de eorum reliquijs miraculose proiectum est capitulum.octogesimumnonum.

De puela que ad himnum Te deum laudamus chorum psallentiam in celum transferre vidit. capitulum.nonagesimum.

De hys que Hermanus abbas vidit de loco nostro. capitulum.nonagesimumprimum.

De Rudolpho qui illatis manibus timuit tangere asperzorium. capitulum.nonagesimumsecundum.

De monacho qui in excessu factus propriam vidit animam. capitulum.nonagesimumtertium.

De sanctimoniali que propter defectum viuis pictancie mirifice consolata est. capitulum.nonagesimumquartum.

De conuerso qui dicendo perdidit dulcedinem diuinitus concessa.c.xci.

De viatore prophetici spiritus qui apparuit Henrico conuerso.c.xvi.

De Rudolpho canonico de Aldensele cui viri candidi horas canonicas decantauerunt.c.xcvij.

Incipit octauia distinctio de diversis visionib⁹.

Irari poteris quare distinctionem diversarū visio nū ad octauum distulerim locum. Non absq; ratiōe et causa sacramenti noueris hoc factum. Hic ut enīz Christus in euangelio scalam cōposituit ex octo beatitudinib⁹. per quam celos ascendere possit omnis Christianus. Ita in hac distinctione scala erigenda est ex totidem ordinib⁹ per quaz humane visioni condescendat celestis exercitus. Duo latera huius scale duo sunt genera visionum corporalis scilicet et spiritualis. Ita tñ ut per spiritualem omis visio intelligatur in qua solus spiritus operaēt.

Apollonius. Que est visio corporalis? Cesarius. Cū aliqua dei dono corporis vident et p illa aliquid signat ut sic Ihesus vident curr igneos i rapto Ihesus et rer Balthasar articulos man⁹ scribētis i parietes. Hac visio sepe āgeli nec nō et aie sāctoz in subiectis corporibus a mortalib⁹ oculis corporeis contēplantur ut postea dicetur sub exemplis. Apollonius. Que est visio spiritualis? Cesarius. Que sit per imagines sine corporibus ut fieri solet in exthasi et in sōni. Sub hac cōprehēdām⁹ et visiōne intellectualē licet multū ab ea differat quā quidā dicitū esse triplicem Enigmaticā scilicet quā habēt viatores. presentariā qua vtantur ciues et mediastinā quā habuerūt Adam et Eua in Paradiso. Apollonius. Quid est visio intellectualis? Cesarius. Visio intellectualis sive mētāl est. qñ nec corpora nec imagines rep̄ videntur sed in incorporeis substancijs intuitus mentis mira dei figitur potētia. In supremo gradu hui⁹ scāle locemus Christū qui deus est et homo. caput et origo sāctoz omnium. In secūdo gradu descēdēdo ordinē āgelorum. in tertio gradu ordinem patriarcharū atq; prophetarū. in quarto gradu ordinē apostolorū. in quinto gradu ordinē martirū. in sexto gradu ordinē. confessorū. in septimo gradu ordinē virginū viduaz et cōtinētū. in octavo gradu visionē quarūlibet rerū miraculose apparetū. Mouitius. Quali modo sive in qualib⁹ formis celestes spiritus vtrū sint angeli seu humani. mortalibus se videntib⁹ exhibeāt. magis exēplis qz sentencij scire desidero. pmissa tñ prius visione dei ac salvatoris dñi nostri Ihesu Christi. Cesarius. Invoca mecum spiritū sanctū qui ab ipso pcedit de cui⁹ etiā apparitiōe mirabili ali quid dicere ppono. ut qd postulas digne valeā adimplere. Licet i diuisa sint opera sācte trinitatis. et patri filius. atq; vtriq; spiritus sanct⁹ credat:

Octaua distinctio. **D**e diuersis visionibus.

cōstātālis nunq̄ tamē in subiecta creatura pater mortalib⁹ apparuisse reperitur qđ de filio et spū sācto dici non potest. Duas siquidez in Christi persona naturas confitemur diuinā et humanā. Secūdūz illā lucem habitat inaccessibilē in q̄ nemo eū vidit vñq̄. Ecclm istā humanā scilicet in terris est visus et cū hominib⁹ cōuersatus. Iesus est enī aī legē ⁊ sub lege a patrib⁹ h̄ i aliqua subiecta creatura visus est tēpore gratie in humana natura. Et licet semel ex virgie sit natus. nutritus ac lactatus semel a magis adoratus. ⁊ in tēplo p̄ntatus passus ⁊ a mortuis suscit⁹, ascē dītz i celū attamē usq̄ ad diē iudicij eadem sacramēta mirabiliter quodā modo reuocare nō definit secūdūm p̄dicta visionū genera suis dilect⁹, et electis nunc in infancia et puericia. nunc in adolescencia et iuuentute suam presentiam exhibēs sicut sequentia declarabunt exempla.

Capitulum.ii.

Sacerdos quidā de domo nostra dū de sacramēto incarnatiōis Christi plurima cogitaret. nocte quadā per visū in natuitate eius dē rapt⁹ ē i diuersorū. In q̄ dū audiret qz virgo cēt pitura r̄udit Christus semel natus est denuo nasci nō poterit. Si virgo hec paritura ē aliquis p̄pheta magnus de ea nascitur nō Christus. Tix verba finiēat et ecce illa sine onini dolore pepit filiū pannisq̄ inuolutū monacho porti gebat. Quē ille inter brachia sua colligēs ac deosculās mysteriū itellerit ⁊ motu dulcedis illius euigilās p̄missas cogitatiōes tā iocūda viside remuneratas minime dubitauit. Ecce visio hec spūialis fuit h̄ in sōnis facta. Aliā hūc sibiūgam visionē quā discernere nō possum. vtrū in sōnis siue p̄ mentis excessum contigit propter diuersorum relationem.

Capitulum.iii.

Dominus venerabile Christinaz virginē cui⁹ in precedētibus memoria habita ē i Burgis sāctimōialez visione sue natuitatis letiſcare volēs. tpe quodā ei cū matre ⁊ Joseph apparuit pānis inuolut⁹ et in p̄sepio reclinat⁹. Erāt enim h̄dē pāniculi lanei et albi a pānis sororū nihil differentes. fascia vero qua mēbra eius ligata erāt grisei coloris videbatur. vides quāta humilitas. quanta pietas in dei filio? Pan nos suos pānis ordinis cōformare dignatus est. vt āplius illa de suscep̄to habitu gratulare. Simile habes in supiori distinctione capitulo.xvi. vbi vñ Christiā de clauistro moriēti i cuculla cū matre appāruit. Apol loni⁹. Quod gen⁹ visiōis videſ tibi p̄cellere illud. s. qđ fit i sōnis. siue quod fit in excessu mentis? Celari⁹. Ut plenius de hac questione te expedire

valeam diuersas somniorum causas tibi distinguam.

Capitulum. iii.

Hominiū qñqz fit ex reliquijs cogitationū & curis. qñqz ex crapula
qñqz ex inanitione ventris. qñqz ex illusione et fantastica imagi-
natōe inimici sine precedēte cogitatōe. quādoqz ex pmissa cogi-
tatione illusionē secuta. qñqz per reuelationem spiritus sācti. que multis
modis fit. et ē hoc genus somnij dignissimū. Nec tamē minus imo magl.
meritorij ē si cogitatio sancta precesserit. Igitur quoqz modo visio fi-
at nocturna meo iudicio illa que fit p metis excessū antefertur qr certior
qr rarioz. qr iocundior. Prior visio qñ de celestibus ē proprie dicitur reue-
latio. secunda contēplatio. In vtraqz homo moritur exterior. et viget inte-
rior. Illa ē infra rationē et ideo habet meritū. ista supra rationē vñ magl.
pertiere videtur ad premiū. Quādo mens p cōtemplationē in deū vadit
sensus rationis deficit. Hinc ē p in ortu benyamin & Rachel moritur. Ra-
chel qui interpretatur visū principiū. designat rationē. Benyamin cuius
interpretatio ē filius dextere. cōtemplationē. Rachel vero in nativitate
benyamin moritur. cū de ratione celestium cōtemplatio nascitur. Quāte
sit infirmitatis sēsus rationis mēs intra se experitur. Quod si verū nō cēt
apostolus excessū suū manifestās nō diceret. Siue in corpe siue extra cor-
pus nescio deus scit. Apollonius licet visio spiritualis dignior sit cor-
porali. magis tñ me delectat audire exempla de ista qr celestes spiritus si-
ue qđ maius ē ipsū creatorē spiritū oculis corporeis posse videre om-
nib⁹ visionib⁹ anpono. Cesarius. Visionem nunc tibi referam de q̄
judicare debes vt̄ spūalis sit an corporalis est eiz de nativitate Christi.

Capitulum. v.

In clauistro monach⁹ qđ am in magna erat deuotōe et videba^c
bonā dei manū super se habere. Erat quippe in opere manū strē-
nuus. in oratiōe & psalmodia deuotus. potens ad vigilādū & fer-
uēs ad quodlibet iniūctū. Tūqz tā bonū circa festū oīm scōrum habuisset
spūm eiusqz nullū aut modicū p plures dies sēsisset detrimētū cepit nō tā
audacter qđ reuerēter a dño precib⁹ exigere vt eūz in festo siue sanctissime
nativitatis qualicūqz cōsolarec visitatiōe. Aderat iā vigilia nativitatis
dñice. q ille nec dū repuerat a deuotōe nec a supradictā defecerat inten-
cionē psumēs & psagiens aliquid de diuina dignacione. De nocte autēz
vbi surrectum ē ad matutinas tātus torpor inuasit corpus ei⁹ & aiam ei⁹
vt etiā cederet eū viuere. Intravit tñ chorū cum alijs nil plallere valens

.x.8.

Otava distinctio.

De diversis visionibus.

aut volēs Dulcissimā illā solemnitatē ex toto ut sibi videbatur amissur
a desiderio suo frustratus. Accessit vero ad eū aliis monachus innuens
ut pro ipso respōsoriū decimū cantare debuisset. Ne ille nō infirmitate p/
peditus h̄ defidit deuidus signū refutabat. Sic ergo felices illas vigili
as et solēne gaudiū infelici torpore trāsigebat. quippe quez non psallere
nec ad r̄nsoria surgere licebat. In decima lectione sedebat. sibi vigilās q/
dē h̄ clausis oculis t̄ cogitabat suas molestias in amaritudine animi sui
Dicebatq; sibi secū ratiocinādo. Ecce sic t̄ sic habuisti. hec et hec peristi
vbi nūc est illa deuocio vbi spes illa et pia de divina pietate presumptio.
Quid nūc agitur tecū? Et adiecit. Necieras ut aliqua tibi revelatio fierz
Et si modo fieret quid potissimū videre eligeres? Utq; dñm Christum
vel dulcissimā eius matrē aut certe ambos simul. Cūq; h̄s et huiusmōi
cogitationibus occupatus sederet vigilās ut supradictū ē h̄ clausis ocu
lis lector dixit Tu autē dñe. Et cātor surgens. subiūxit responsoriū. Bñ
dictus qui venit in nomine dñi. Et ecce astigit aī illi torpētem monachū
matrona quedā reuerēdi vultus t̄ incōpabilis pulchritudinis habēs in
brachio infantulum adeo pululū quasi recenter natū. inuolutū fasciolis
vilibus valde t̄ abiectis in tantū ut etiam super vilitate earum ille cōpas
sionē conciperet. Erabat autē quasi retro ipsam senex amīdus pallio. in
dutus tunica t̄ pilleus nō acuminatus super caput eius que omnia vide
bantur esse de lana alba t̄ munda vultū tamē sensis videre nō potuit situ
pillei impediente. Idit etiā fusum cū licio pendere a latere matrone sed
colū vidisse se nō meminit. Idit et qz clarissimū videre voluit qz vidit nihil
vidit. Operit enī carnales oculos et gloriosa illam visionē perdidit. Et i
telexit qz beata virgo fuisse illa matrona. infans Christus. et senex Jo
seph. Et recepit in illa hora spiritū suum bonū t̄ reliquum sancte solēnita
tis transegit in gaudio magno. Anno gratie. m. cc. xiiij. facta est visio hec
Ppollonius. Quia genus huius visionis discernere nō valeo ad tuum
illud examen transmitto. **C**esariorū esset talia diffiniri. Qd
si dixerō visionem istā fuisse spiritualem obiectūt qz nō sit in somnis facta
quia monachus tūc vigilauit. neq; in exhalī quia sensuum exteriorūz eo
tempore bene composuit. Item si iudicauerō illam corporalē r̄sidē
qz oculis corporalibz clausis corporaliter videre non potuit. Quid ergo?
Nudi de hoc meam opinionē non assertionem. Quantum ex alijs visioni
b' colligo. corporalē vidē nō potuit qz lucidū Christi aspectū ciuiūq; celesti
sū tāsubtilis palpebrarū prohibere nō potest paries. Hinc ē qz iclusa que
dam cum a sathana sub specie angeli illuderetur frequentius et hoc cui
dam sacerdoti litterato confessa fuisse volos illius non intelligens. Bñ/

Distinctio octaua

De diuersis visionibus.

dit ille. **C**ū denuo tibi apparuerit oculos claudc. **S**i ā gel' fuerit dñi bon' nō min' eū videbis. **S**i vero mal' illū ita videre non poteris. **Q**uod verū esse didicit experimento.

Capitulum.vi.

Hteri cūdā sacerdoti supradicte domus tūc priore existēte. dñs sub alio typo nativitatis sue misteriū oñdit. **C**ū in quarta dñica aduētus cātor rñsoriū Intuemini quātus sit iste. qui ingredit̄ ad saluandas gentes incipet et pars cōuentus ad librum stans incepsum perficeret. in choro abbatis sup formā cui cantātes innitebāt circulū luci dum vidit ⁊ in circulo stellam clarissimam radiātem. **E**t mox intellexit sicut intelligere debuit q̄ stella eadē designaret christū. **C**irculus vero lucidus orbē terrarū illius aduentu illuminatū. **S**e stellā esse testatur in apocalip̄i dicens. Ego sum radix et genus David stella splendida ⁊ matutina. **E**t in sancto euangelio se appellat lucē mūdi. **H**ec d̄ Christi nativitate dicta tibi sufficiant sciasq̄ me hanc visionē ab eius ore audiuisse. qui eam videre meruit. **N**orro q̄ gloria visio cūdā sacerdotū nostrorū in Christi nativitate de Christo sit ostensa audies in distinctiōe sequēti. **A**pollonius. **P**recor ut gradatim ascendas de festiuitate ad festiuitatez. et de infancia ad iuuentutem nostri saluatoris. **C**esarus. **S**ic faciam visiones quas in illis et de illo factas noui tibi recitando.

Capitulum.vii.

Irgo quedam circa hoc triennium defuncta est Richmündis nomiē habitu secularis sed vita religiosa valde ac spiritualis Jeunijs et obsecrationibus semper vacabat mente sepissime excedens. Ita vt celi secretis interesset et celi regem cum celi ciuibus frequentius videret. In quadam solemnitate Epiphaniarum cum in monte sancte Walburgis interest matutinis et abbatissa inchoasset Responsorium duo decimum scilicet In columbe specie. Illa vigilans et orans in ercessu facta Christum infantem pannis inuolutum et in prie positum coram se vidit et circa illum quasi thronum aereum ad similitudinem iris. Eratq; ex vtraq; parte eius multitudo angelorum manibus extensis eum adorantes et oculorum suorum acies in illum indeclinabiliter desigentes. Nec mirum. Ipse est preciosus ille forma pre filiis hominum in quem teste apostolo angeli concupiscunt prospicere. Cum q̄ ventum fuisset ad locum illum paterna vox audita est. non conuentum

Octaua Distinctio **D**e diuersis visionibus.

sla beata in qua tunc temporis s̄esus exteriores defecerat h̄ patrez audiuit dicetem. Hic ē filius meus dilectus in quo mihi bñ cōplacui. Erat enī dei filii et hominis tāti decoris et vox patris tāti dulcoris ut exprimē mibi n̄ sufficeret. Requisita etiā a me quales eēt effigies angelorū r̄ndit. Staturas habet hūanas facies virginibus simillimas genas ad instar rosa rum rubnetes et in reliquis mēbris intectis niue candidiores. Alias etiā adhuc retulit visiones quas locis cōpetentibus replicabo. De festo vero purificationis habes in distinctiōe superiori. c. xx. visionem mirificā virginis de Quidone. **A**pollonius. Duto huiusmodi reuelationes quādō ex affectu orationis obtineri. **C**esarīus. Hoc certissimum est.

Capitulum. vii.

In Francia virgo quedā Christū in etate trium annorum. qn̄ iā loqui per naturā poterat. videre desiderās. hoc vt fieret precib⁹ instabat. Erat enī tam perfecte vite vt nō immerito talia p̄sumet et eraudiri speraret. Die quadā cuz dicta missa ipsa populo òni egresso sola in ecclesia moram faceret et oraret infantē quasi triennē circa altare deambulante cōspexit putās a matre illū ibidem neglectum. Erat enī speciosissimus. q̄ tāte gratie vult⁹ eius. vt i illī aspectu delcāta ad se vocar̄ et manib⁹ demulceret sic dices. Dic mihi bone pucrule ubi est mater tua? Qui dū ei nihil r̄nderet. estimās illa vt pote infātez eū nō dum posse fari. Biūxit. Nostī dicere pater nr̄ tuū? Ad qd̄ dū n̄ r̄nderet vt prius. Idicet. Dic post me Ave Maria grā plēa dñs tecū ic. Et dixit post eā infantulus eadē verba tā hilariter q̄ tā disticte. vt illa miraret. Similiter factū ē de clausula secūda. **B**ēdocta tu i mulierib⁹ Cū vero ei p̄diceret. Et bñdā fructus vētris tui. tocius hūilitatis magister sua inspiratiōe sciēs scriptū Nō te laudet os tuū h̄ alienū. eandē clausulā dicere noluit. h̄ mox illa intuente p̄ oñlam formā celos penetravit. Tūc primū virgo venerabilis se ex auditam intelligens. gratias egit Christo qui tā celeriter impleuit desiderium suū ex semetipso. Ipse reuera dominus Ihesus est fructus ille benedictus. De quo ylaias cecinit. Et erit fructus terre sublimis. fructus terre filius Marie. **B**enedixisti inquit psalmista domine terram tuam Non poterit gignere terra benedicta. nisi fructum benedictum. **A**pollo nius. Dignum mihi nota videtur. q̄ dominus orationem proprio ore editam recitare renuit. et in verba quibus matrem beatificare videbatur. mox erupit. **C**esarīus. Exemplum nobis dedit vt et ita faciamus. Sermonem iam in longum protractimus tā in presenti distinctione. q̄ in precedentibus de apparitione salvatoris. **L**is

Distinctio octaua

De diversis visionibus.

nūc aliquas audire ex illis visionibꝫ quibus se ostendere dignatur suis amicis in etate pfecta. **A**pollonius. Volo q̄ desidero. et maxime tñ de illi passiōe. **C**esarius. Bene moueris. Passio enī dñica prima ē solemnitas post purificationē. Ipsa ē festum propiciatiōis. Per ipsā tartarus ē destrukt⁹. **P**aradisus apert⁹. captiuitas captiuata. mors euacuata. Passio dñi omnium tribulationum humanarum est antidotum. Contritionem excitat. lacrimas producit. tentationes compescit.

Capitulum. ix.

Dedicata Richmūdis tēpore quodā ut puto dñice passiōis. cum ipso meditando valde cōterētur mēte excedēs mox per spiritū in domū quandā amplā et hyemale rapta est. in qua saluato rē stantē vidit nudipedem q̄ quasi captiuū et circa illuz multitudinē iudeorū. Stabat enī demissō vultu sola tunica indutus atq; discinctus māibus etiā demissis. Tunica eius flauum videbāt habere colorē et sicut ipsa mihi retulit in diversis agulis domus deni ac duodenī ad instar cycniarū cōgregati susurrabāt. de morte illi tractātes. Erat eis domus summi pōfificis. in qua acta sūt scđ historiā. que huic acille dei offisa sunt spiritualiter. Quantū huiusmodi visiones mentes religiosas compungant visio sequens ostendit que corporalis est.

Capitulum. x.

Auper virgo quodā religiosa licet adhuc in habitu seculari posita supriori nostro Herlaco cū multis lacrimis retulit. q̄ saluatorez ī cruce pēdentez cruētis vulneribꝫ videre soleat. Nec minus ait illū video. si passiōe q̄ dolore vrgēte oculos clausero. Ecce hic habes evidēs argumētū. q̄ visio illa de qua dictū ē supius capitulo q̄nto fuerit corporal feia vero iā dicta ex eisdē visiōibꝫ tātuꝫ pfecit vt de dñi passiōe neq; cogitare neq; loq; possit sine lacrimis q̄ contricioe. Qd autē de eadē beatissia passiōe q̄si de frōte torrētes lacrimaz deriuētur. sermo se **Cap. xi.** quēs declarat. Lacrima qz cito siccāt. torrenti cōparatur.

In claustro sacerdos quidā aī annos paucos defūctus est hō simplex et illīatus Daniel noie. vite satis dure. Ofronibus et ieunijis infatigabiliter opā dabat. oēs pitācias sibi appoītas recusabat. Hic eu vice quodā pīscē sibi ab abbe missū refutazz. sequēti nocte in cho ro dyabolū ipse se vidit assistere. q̄ pīscē quē ipse despererat manducare. Pro qua inobedientia corporaliter quidē satisfecit. hō plene ab obstinaōe recessit. Posit⁹ vero ī agōe. lēibusq; iā vniuersis pīmortuꝫ. sola ī orone

Codex **D**istinctio **D**e diversis visionibus.

labia mouebat. q̄ mor pēitus nō audiebatur. q̄ sic vltimū in psallēdō sp̄ritū reddidit Iste Daniel multas reuelatiōes habuit. multa vidit. h̄ pauca innotuit. Cōfessus est tñ tribus vicibus sibi dñm apparuisse. Prima vi-
ce in cruce aī gradū presbiterij. secūda in cādidis vestibus aī manus al-
tare. tercia in ignea forma desup altare. Cui cū saluator diceret. puto q̄
i prima fuerit apparitiōe Daniel pete a me quod vis et fiet tibi. Ille sicut
mihi retulit quidam senior dom⁹ illius. Respōdit. dñe sufficit mihi grā-
tua. nil aliud a te peto. nisi tm̄ vt lacrimas habere possim. quociēs passi-
onis tue fuero recordatus. Et dñs. Habeas tibi hāc gratiā. Ab illa eiz
hora sicut audiui. qn̄ passiōem Christi cogitare aut loqui cepit. mor lacri-
me eruperunt. Nec mirum. Christus Ihesus ipse ē silex ille lmpidissimus.
qui aquas indescientes filijs Israel ministravit i deserto. Bihebat oēs
de spiritali cōsequēte eos petra. petra ante erat Christus. **A**pollonius
Quomō ē intelligēdū hoc qđ in psalmo legit. Percussit petrā. q̄ fluxerūt
aque. abierūt in sicco flumia! **C**esarīus. Nota ē de hoc historia. allego-
ria satis vñtata. Iocirco tibi dicē volo. qđ pñti visioni congruat. et men-
tem tuam moraliter edificet.

Capitulum. xii.

Percussit petrā īc. Secūdū tropologicū. i. moralez intellectū Moy-
ses homo ē claustral. quē regis filia. i. gratia diuina misericordi-
ter tult de flumine vite secularis. Interpretatur enim Moses sup-
tus ex aqua. petra cordis ē duricia. virga crux dñica. percussio. passionis
Christi recordatio. Petre scissio cordis est cōpunctio. Bis Moses vt le-
gitur percussit silicē. q̄ tūc primū pfudit aquā. Primus idus primet ad pas-
siōis Christi mēoriā secūdū ad passiōē. Iude⁹ silicē scindē percutit
q̄ Christū passū qñq̄ cogitat. h̄ nō cōpatitur. q̄ ideo cor eius scindi non
potest ad lacrimas. quib⁹ abluit sua peccata. Tu vero si cogitatiōi opa-
siōem addideris. petrā bis percutis. q̄ vir eē poterit qn̄ cor tuū scindāt ad
cōpunctionē. q̄ flumia lacrimaz̄ ide erūpētia p̄ oculos erēat. atq̄ p̄ matil-
las occurrētia. quasi i sicco flumia etiā ipetu suo terrā infūdat. **A**pollo-
ni⁹. Placet qđ dicis. **C**esarī⁹. Q̄ Christi passiōe medicina sit contra te-
tationes dicam
tibi exempla.

Capitulum. xiii.

Fuerat in predicto claustro quod alio nomine Hemmenrode di-
citur. Juuenis quidam bone indolis et laudabilis ad modum
conuersationis. Petrus nomine de confluentia oriundus cui cre-
berrimas dñs deus fecit consolatiōes. Quedā ex h̄is q̄ dicitur sū de illo.

super? tibi recitau? q? idcirco replicare dignu? duri. qr postea ead? plen? q? verius a quod? eius cōfratre familiarissimo ognou?. Nam audiuit ali quoties voces psallentiuz in sublimi. Quadam etiam vice cū ministratur? dño Karolo abbati quod? vilariensi cōfessione dixisset q? absolutionem de more deuotius acciperet. Audiuit vocem de celo dicentem sibi dimissa sunt oia peccata tua. Alio etiam tēpore cū sacriste missam celebraturo ipse astaret. q? lāpas extinta fuisse lumen aliude afferre volēs. sed angustia tēporis preoccupatus nō valens flatu lampadē reaccēdit. Sane hic immeni studiū erat semel in die ad minus reuoluere q? recitare sibi sanctissima q? dulcissima passionis Christi impropria. grārum spiritualium efficacissima incitamēta. In quo studio tantā p? dimidiū circiter annū. diffīl cultatē passus est. vt quasi nō sibi valere huiusmōdi meditatiōes arbitrari debuisset. Tādē cū perstittisset pulsāsq? illatas sibi iniuriasq? difficultates indefessus affregisset. secreta illa Christi violenter intrauit. ac deinceps si ne difficultate. q? quasi ad manū paratis quotidie epistolis. meditationibus ill? suauissimis cū magna iocūditate v̄lus est. In canone quoq? non magnopere curabat orare. sed de passione Christi meditabatur. Ibat ab ēbat item in desiderio. et tam humiliter q? vehementer optabat reuelare sibi diuinitus aliqua imagine vultum saluatoris. vt cū meditari debuisset ad eundem vultū quasi cōspectū q? bene cognitū. facilius intuituz mentis imaginarie dirigere posset. Et dñs qui hoc ei inspirauit desiderium. non fraudauit eū a desiderio suo. Laborabat ergo mirabili ac multiplici luxuriantis carnis molestia dyabolo interitus. h? dño pfectum ei de tētationibus ordinante. Unde cū quod? tēpore in angulo chori cōuersoz diutius et deuotius orationi incubuisset. diuinū implorās auxiliū ne lineretur labi in peccatum. post horā surrexit et recessit. Siquidē in mēoriā ei venit q? aliud quid agere habebat ex precepto. Ascēdens ergo per stalla. trāsi tū habuit per āte altare infirmoz q? conuersorum. Ibi cum peruenisset veniam celeriter accepturus coram altari et abscessurus. sub lampade se humiliauit et ecce ibi dominus Ihesus stans ante eum vel pocius quasi pendens in cruce. Qui p̄fissima brachia sua abstrahens a cruce seruum suum amplexatus est et tanq? precordialem sibi in signum mutue familiaritatis eum ad pectus suum attrahendo strinxit. tentationesq? illius validissimas stringendo compescuit. Sane cum terre procumberet optimē sui compos erat. sed felici illa visione ita a sensu suo abstractus et ita dulciter affectus est. vt nō plene scire potuerit. vtrū corporeis ocul? an solo spiritu reuelationē illā recepisset. Attā cū mltas tā aī q? p?ea cō solatiōes acceperit. h? tñ fatetur q? ista supergressa ē yniuersas. Tantam

COctaua Distinctio **D**e diversis visionibus.

siquidem acceperat gratiarum a domino. ut infra maturinas vir aliqua hora oculi eius siccarentur. Huius rei testis sum ego. qui iuxta illum ad psalmodyam stabam aliquanto tempore. Ita enim feruebat in Christi passione. ut spe martirij Theodericum episcopuz Liuonie sequeretur sine abbatis sui permissione acceperat ille auctoritatem a domino Papa Innocentio. secum ducere omnes qui ire vellent ad propagandum vineam domini sabaoth populo barbaro. Adhuc ut dicunt viuit et ex precepto abbatis sui parochiam in Liuonia regit. ubi predicit et baptizat. multos quam tam verbo quam exemplo edificat et in fide confirmat.

Capitulum. xliii.

In supradicto claustro alius quidam frater magnam longamq; tentationem habuerat dicentibus cogitationibus suis ut heretica fieret. Adeo hac temptatione deuictus fuit. ut aliqua etiaq; loca perlustrauerit explorans aptum sibi habitaculum. Tandem conuersus ad beatam virginem ei se totum commisit ipsam sibi ipsi pro se fideiussorem constituens q; quicquid ipsa suggestisset hoc ille sine cunctatione aggrederetur. Cumq; ad beatam virginem sub hac conditione sepius recurret quadam vice oranti ei coram altari vox insonuit dicens. fideiussorem me constituki. ego me absoluere volo. Ille vero erigens se vidit viruz venerandi habitus ante altare assistere crucem in manu tenere. crucifixa sancta quinq; vulnera dígito superinducere et sic videnti dicere. Sic omnis qui ordinem istum quem professus es seruauerit. do minum nostrum perungit sicut me vides facere et sic ille a temptatione sua liberatus est.

Capitulum. xv.

Deate memorie Christine de volmunsteine cusus supra memini. Etiam crucifixus apparuit et homo senex iurta eū qui ex píxide quā in manu habebat perungebat vulnera illius. Genius tñ visionis discernere nō valeo.

Capitulum. xxi.

Hteri cuidaz sacerdotali ordinis nostri quā nominare nolo. tpe quodā cum esset grauissime tentata. dñs Ihesus Christus toci. Ecclesie sp̄s s̄p̄s visibiliter apparens. amplexatus est eam. et omnez illius turbationem in magna cōuertit trāquillitatē. Ecce h̄js omnibus exemplis habes. q; visio dñice passionis nec non et meditatio atq; compassio maximum contra tentationes sit antidotum. Sunt et in illa multis plures consolationes sicut subiecta declarabunt testimonia.

Capitulum. xvii.

Duo cōuersi in Hēmenrode in quadā Brangia eiusdē domus q̄ dā tempore manebāt. Stabāt aut̄ simul vice quadā et hora com pletorij deo sue seruitutis p̄sum persoluebant. Dic̄to cōpletorio, respiciēs vnu ad celum vidit in sublimi crucē splendida. et in ea dñm cru cifixum. Erat autē crux illa adeo splendida. vt ab ipso spēdere se inuiceret cōuerentur clarissime. Nam alias tenebre erant super faciem terre. Erat enī hyemis tēpus. Et q̄r loqui nō licebat. signū fecit alteri quasi interro gans. si aliquid videret. At ille nihil videre signauit tūc ipse signū illi fecit vt genua flecteret et oraret. Quod cū fecisset abo simul. erectus post pu fillū tante visionis factus est socius et testis. Ambo adhuc vt puto viuū nec licet prodere noia illorū. Apollonius. Que tibi videtur causa fuisse tante visionis conuersorum eorūdem. meritum an culpa? Cesarius. Si ppter eos yisio eadē facta est. alterū videat causa fuisse bona videlicet vi ta. vel culpa aliqua sive ytrumqz. Hoc verum esse vel posse esse verum vi so subsequens declarabit.

Capitulum. xviii.

In Lucka domo ordini nostri cuius in superiori distiūctiōe memi ni capitulo. xxiiij. cōuersus quidā est. sicut ab Adam eiusdē dom⁹ monacho didici. vir bonus et disciplinatus. Rodolphus nomine cui diuinitus multa revelantur. Ilic cū nocte quadā dictis matutinis aī lucem sub diuō staret. et orationes aliquas diceret. Christū in aere cruci affixum pēdere vidit et circa eum .xv. homines singulos in singulis cruci bus. Ex quibus decē erant monachi. et quinqz cōuersi. oēs ei bene noti ve pote congregationis sue professi. Ita aer fuerat illuminatus ex christi p sentia vt singulos plene discerneret. Cumqz stupefactus staret ob tam mi rabilem visionem. Dominus de cruce clamauit. Nostri Rudolphe. qui sunt h̄j quos circa me yides crucifiros? Respondente conuerso. Noui domi ne qui sunt. sed quid sit quod video prorsus non intelligo. subiunxit domi nus. H̄j soli ex omni congregatiōne meū crucifiri sūt. mee passioni vitā suā confirmantes. Apollonius. In quo se illi cōfirmauerūt? Cesari⁹ Utiqz in obediētā. in paciēcia. in humilitate. in abrenūtiatione tocius p rietatis prie voluntatis. Hec et h̄js similia monachos martyres faciūt in quorū psōna p psalmistā dicit. Qm̄ propter te mortificamur tota die. estimati sum⁹ sicut ouis occisiōis. Ecce crux. de qua i euāgelio dīc ipse cru fix⁹. Qui nō tollit crucē suā q̄tidie. et sequit me. nō ē me dign⁹. Nō dīc se

Otiosa Distinctio **De diuersis visionibus.**

mel sicut Petrus sed quotidie sicut Anthonius. Sicut didici nup a predi-
cto monacho. omnes illi. xv. adhuc viuunt. excepto uno qui iam dormiuit
in dñi Apollonius. Nemo claustralium visionem hac ignorare debet.
Cesarius. Verum dicis quia multi putant se esse monachos et non sunt. ore
et non vita dicentes cum apostolo. Mihi autem absit gloriarum nisi in cruce domini
nostrri ihesu Christi. per quem mihi mundus crucifixus est. et ego mundo Apol-
lonius. Dic queso quomodo sit nobis intelligendum. quod idem apostolus dicit. Qui autem sunt Christi carnem suam crucifixerunt cum vicinis et
concupiscēcīs? **Cesarius.** Secundum precedentia videt sic intelligendum.

Capitulum. xii.

Hostolus enumeratis operibus carnis. cum exposuisset fructus spiritus subiunxit. Qui autem sunt Christi? Duplex est religiosorum crucifixio. hominis interioris per alienaz compassiones. et hominis exterioris per propriam carnis mortificationem. Crux dicitur a cruciatu. Crux monachorum rigor ordinis est. tum propter vigilias et orationes. tum propter seiunia et castigationes. tum propter silentium et opera manuum. tum propter carnis continētiā et vestimentoꝝ stratiꝝ duriciam. Qui autem sunt Christi? qui cum apostolo dicere possunt Christo. Confisi sumus cruci carni suam crucifixerūt. id est cruci affixerūt. cum vicinis opum et concupiscēcīs desideriorum pugnantes. Non ponuntur illi duo genitiui plurales instrumenta. sed pas-
sione. eo ꝑ per virtutes in carnis marceratione mortificantur. Tres clavi quibus corpus monachi cruci debet esse affixum. tres sunt virtutes. per quas teste Iheronimo martires efficiuntur. scilicet obediētia. pacientia. humilitas. Manū monachi destrā configat obediētia sine murmuratiōe. sinistrā paciētia sine simulatione. Clavum obediētiae ipellat amor superne libertatis. clavum paciētiae timor peine gehenalis. Pedes illius vero humilitas configat. ut non solum prelatis sed et fratribus se propter Christum subiciat. ut dicere possit. cum psalmista. Humiliatus sum usquequam domine. Et in alio loco. Imposuisti homines super capita nostra. duo pedes. duplex est superbia mentis scilicet. et corporis. Et licet superbia caput sit omnium vitorum non tamen incongrue per pedes qui in fine sunt partes corporis. quandoque designatur. Quod enim valde odimus et despicimus. hoc pedibus configcamus. Unde Iosue filius israel ut colla regum calcarēt. precepit Apolloni. Satis mihi placet quod dicis. nūc residuas dñe passionis visiones explana. **Cesarius.** De domino suā passionē nūc ad consolationē nūc ad correptionē iustis omnibus dat. p̄sto ē exemplum.

Capitulum. xx.

Octaua distinctio

De diversis visionibus.

Qonuersus quidam apud nos ante annos aliquot defuctus est vir bonus ac timoratus nomine Conradus. Ipse est qui vidit i dor so fratri Wilhelmi serpentem cum in choro dormiret. sicut dictum est in distinctione quarta capitulo. xxxii. Hic tempore quodam cum in domo nostra Dollimorp cui preerat solus esset et magnum cordis sui defectum sentiret. ait intra se. Oh miser debes sic mori sine homine. Iux verba finierat et in extasim ruens. ecce saluatorem coram se in cruce pendentem vidit. Qui ait. Conrade vides. quanta propter te sustinuerim? Noritz post verba consolacionis adiunxit. Omnia opera tua bene placet mihi. uno tamen excepto Quibus dictis conuersus ex visione tam salutifera confortatus ad se rediit et cum oculos aperiret ut eum quem spiritu viderat cerneret visio disparuit. Requisitus a fratre Richardo conuerso religioso. cum ei recitasset visionem si dominum aliquid interrogasset de eodem opere. respondit. Non iam dicta preterea necessitatez. **A**pollonius. Quid est quod saluator in viro sancto opus reprehendit quod tamen ei innotescere noluit? **C**esarinus. Puto quod illuz de omnibus suis operibus voluerit esse sollicitum. ut dum vnuz nesciret. de singulis timeret. Idem ante mortem suam confessus est abbatui nostro. quod voces angelorum nocte quadam audierit in celo. Obiit autem in ipsa dulcissima festinitate assumptionis domini nostre. ipius ut spero precibus cui deuote seruierat. die tali de terra. assumptus in celum. Non solus consolationem in Christi passione immo etiam in sacris imaginibus que eadem beatam passionem representant. Nam honores illas Christus honorat et remunerat punit ideuotos et negligentes.

Capitulu3. xxii

Qemporibus nostris in puicia nostra sicut audiui. miles quidam alterius cuiusdam militis patrem occiderat. Casu accidit. ut occisi filius occisorum caperet. Quem cum in vincionem patris extracto gladio trucidare vellet. ille pedibus eius pressatus ait. Rogo vos domine per honorum sanctissime crucis. in qua deus pedes misertus est mundo. ut mei misericordiam. Quibus ab his ille compunctus cum starz et quod facere vellet. deliberauit. inualecente misericordia hominem leuauit et ait. Ecce propter honores sancte crucis ut mihi qui in ea passus est peccata mea indulget. non solus tibi culpam remitto. sed et amicis ero. Deditque ei osculum pacis. Non multo post idem miles cruce signatus mare transiens. cum ecclesiam domini sepulchri alias peregrinis viris honestis de sua prouicia commixtus intraret. et anno altare primum transiret. imago domini corporis illi satis profunde inclinavit de cruce. Hoc cum aliqui ex eis considerasset nec tamen sciret cui tantum honorem exhibuisse. Ex consilio singillati reuersi sunt. nec tamen alicui eorum inclinatum est nisi prius cui. Tunc .v.i.

Ottaua distinc^o. De diuersis visionibus.

causam sciscitantes. cu^z ille diceret se indignū esse tāto honore q̄ supradicta sūt mēorie occurrerūt. Que cū fratribus retulisset. mirati sūt de tanta dei hūilitate sciētes imagis ei^o icliatiōez factā fuisse p grarum actione.

Capitulum. xxij.

Soror quedā ordinis nostri capellam oratorij ingressa. cum ante altare coram crucifixo psalmos legeret. et cum tarde esset custos illam ibi esse nesciens. ostiū forinsecus clausit et recessit. Quod cū illa intrinsecus audiret nec tamē pulsare presumeret. ibidē noctauit. Et sicut ab eius ore audiui. radius quidaz ad instar stelle de brachio extens crucifixi. tñ ei luminis prestitit. vt in tenebris illius beneficio psalmos suos legeret. Est super idē altare imago virginis lignea. filium tenens insinu. Cūq; sanctimonialis tempore quodā coram illa psalteriū lexitaret. puerulus inopinata aduenit. et quasi scire vellat quid illa legeret. in librū respergit et rediit. Est autē eadē venerabilis femina layca et vidua. multū q; circa ordinē nřm feruēs ac deuota. plurimas habēs a deo solacōes.

Capitulum. xxiiij.

Dicitur quidā in Hēmenrode. cū vice quadaz in choro ad versiculum sancte trinitatis deuote inclinaret crucē fronti sue imprimi sensit q̄ puto q̄ eadē hora cogitauerit de passione. Vocatur autē Hermannus et adhuc viuit Apollonius. Puto q̄ scriptores et pictores sacrarum imaginum aliquod speciale premiū ex hoc p̄cipiat. Ceteri. De b dubitare n̄ dēs. si tñ magl. sit deuotio q̄ auaricia mercedis i cā

Capitulum. xxvij.

Monachus quidā nigri ordinis de episcopatu Moguntinēsi ante annos paucos defunctus est. Erat autē pictor bonus et ordini nřo tam deuotus ut gratis expensis tantum receptis. in diuersis do- mibus ad diuersa altaria miri decoris crucifixos depigeret. Nā nostros crucifixos ipse pene omnes fecit nullas a nobis requirēs expensas. Non lens suo effigiori ostendere sumus ille crucifixus. ad cuius imaginē omnes facti sumus quātū sibi labor ille sanctissimus placeret. in parastē die scilicet in qua passio specialiter representatur. illū nō sine multo p̄ adiunctione de hoc mundo assumere dignat^o ē. Quasi diceret dñs. Quia circa meam passionē mēte et corpore deuote sēper laborasti de illa cogitando. illāq; per picturas alijs exhibendo. ecce in die mee passionis te de labore ad requiem assumo. in qua nō iam mentaliter vel per picturas figu-

Octaua distinc*ti*o

De diuersis visionibus.

raliter h[ab]e presentialiter id ē facie ad faciez me cōtempleris. Hec dicta sunt de eo. q[uod] dominus eos qui imagines sue passionis honorat. rehonoretz remueret. nūc tibi oīdā q[uod] negligētes illaz q[uod] cōtempores pūiat et cōfūdat

Capitulum. xxv.

Quod i[st]o d[omi]ni ecclesia sci Georgij martirij. crux metallia ē. effigiē h[ab]ens saluatoris. p[ro]p[ter]a quā mīla miracula facta sūt ac sanitates. Inde mīla luminaria matrone ciuitatis corā illa accēdere cōsueuerūt. Mari[m]a tñ causa illaz virtutū fuisse creditur. portio dñici ligni que inclusa habebatur. que nūc extracta gēmis et auro circūdata est. Cap[itu]lari vero eiusdē ecclesie cū nullam ei reverētiā exhiberet. sed vadens cubitum frequenter luminaria inde subtrahens in usus suos quereret. nocte quadā cum se in lectulum suum inclinasset et adhuc vigilaret. crux eadez ad eum venit. et eū voce increpacōis tam valide tutudit. vt infirmatus multis d[omi]ebus sanguinem vomeret. Huius miraculi ego bene recordor. et erat celeberrimum in tota ciuitate. ita vt ab illo tempore in maiori veneratione habita sit eadē crux.

Capitulum. xxvi.

In comicia de monte ante nō multos annos inter duas cognati ones militū tam graues inimicicie orte sūt vt se inuicē caperent et occideret. Die quadam cū plures vnius partis cōuenissent in eccl[esi]a ville que Westupe dicitur aduersi pri per vetulam p[ro]diti sunt. Dederat eni signū dicens. Quocies intrauerint. tociens nolam trahaz. Quod cū fecisset eccl[esi]a cū multitudine ingressi armati super inermes irruerunt. Quo viso illis arreptis sacris imaginib[us] gladijs opposuerunt. sperātes sibi illaz b[ea]nicio parcí debere. Percussores vero nullū loco exhibētes honorez nullā sacris imaginib[us] reuerentiam. ita hostiū cruxē sitiebant. vt imagines opositas mutilaret ipsiq[ue] crucifijo brachia prescideret. et circiter octo milites trucidarent in eccl[esi]a. Quod sacrilegium dure satis vindicatu est. Nam infra breue tempus ab occisorum sanguineis. occidentium inumerosa multitudo sic gladio deleta ē. vt vir duo superesset. Ut tula vero que illos p[ro]diderat. tēpore messis nūmio calore aeris suffocata est. Et quid dicam de malis Christianis! cum apud Damiatan saraceni Christū ignorātes ob iniuriā imaginis eius grauter fuit puniti.

Quoniam in obsidione Damiate maxima pars exercitus dñi saracenis occurrit. nescio quo dei iudicio infideles fidelibus supiores effetti.

.y.z.

Capitulum. xxvii.

Octaua distinctio. **D**e diversis visionibus.

eos in fugā verterūt multos ex eis occidentes & plurimos captiuos abducētes. Quod ut cognouerūt i ciuitate oblessi i tātaz leticiā resoluti sūt. Ut i confusione fidei nostre laqueū collo crucifixi iniijcerēt. sicqz sacrā illam imaginē alij̄s additis iniurij̄s per oēs plateas ciuitatis traherēt. cū multa vociferatione & plausu manuū victoriam deo suo ascribētes. Christ̄ vero qui mortuus & quasi nullius valoris videbatur in tā exercitabili culpa. post breue tēp' valde terribiliter reuiuscere cepit in vindicta. Nam diu inianos vt pena concordaret illate iniurie. viceribus percussit in gutture. sic ut etiam cibaria nō possēt glutire. Paulo post ciuitatē ipsaz inexpugnabilem eis abstulit sua virtute ita vt nec ynis in eius vastacione caderet christian⁹. Alio adhuc plura miracula de sacris imaginib⁹ tibi dicē possež h̄ vsqz ad decimā distinctiōez illa reseruabo. Hoc etiā scias q̄ vsqz hodie Christus in suis mēbris crucifigatur. nūc a iudeis. nūc a saracenis. nūc a falsis christianis. Unde per malachiam cōqueritur dicens. Si hō cōfigit deū. q̄r vos me configitis. Item & vos me configitis gens tota. Christianos nostris tēporibus a iudeis eē crucifixos audiui a christiālis aliquem ad litteram esse crucifixum nondum audiui. quosdam. a saracenis nuper fuisse crucifixos intellexi.

Capitulum. xxviii.

Alpradicta damata cū per obsidionē multū eēt artata quidam ex paganis occulte exēutes de ciuitate tū vt Christiani fierēt ad nosrōs cōfugere ceperūt. Quos saraceni insequētes & cōprehēdentes reducerūt. singulisqz crucibus singulos apprehendētes ad cōfusione Christianoz. supra muros omnes suspēderūt. Apollonius. Quid sencientū ē de istis! Cesarius. Si fidē senciebant et in fide timore pena rū nō nutabāt haud dubiū qui martires sint. Nō solū ab ifidelib⁹ Christ⁹ martirizāt h̄ ec a malchristiālis p paupū iurias q̄tidie cōfigit flagellat

Capitulum. xxix.

AOn ē diu q̄ quidā paup nescio qua ipellente necessitate loqui voleſ Henrico duci Louanij qui adhuc supēst presentiā illius adire tētauit. Eui cū ynis camerarioz indignatus scapulis eū ipellēt & passiz baculo cederet sine misericordia. cōuersus quidā ordinis nostri h̄ vidit & igemuit. cōpassus illi ec̄ vsqz ad lacrimas. Subsequenti nocte saluator ei i sōnis apparet super altare i gloria magna ait. Gratias tibi q̄ heri tantū mibi cōpassus es. qñ camerarius ducis tā imisericorditer sine causa fustigauit me. Ad quā cōuersus euigilās icellexit q̄ Christ⁹ adhuc i

suis membris pateretur. **A**pollonius. Dic queso ē ne adhuc alia forma
despecta. in qua Christus mortalibus digneſ apparere! **C**elsarius. En
az tanta ē humilitas i Christo. vt aliquā sub figuris infirmorū. aliquādo
qd ē amplius species leprosū assumēs. nobis appareat. Si primū verū n
eēt nequaq̄ diceret in euangelio. Infirmitus fui q̄ visitasti me. De secūdo
dicit ysayas. Tere languores nostros ipse tulit. q̄ dolores nostros ipse
portauit. nos putauimus eū quasi leprosū q̄ percussuz a deo ī. Licet in
dialogo sancti Gregorij et in alijs locis de hīs plura occurrāt exempla.
nō tñ q̄ ita pmissū ē tibi dicere licet nisi noua. i. nostris temporibus gesta.

Capitulum. xxx

Henricus cōtractus clareuallis mōachus. cuius memini in disticti
one prima. c xvi. qui āte paucos ānos defunctus ē. i eadē domo
qñq̄ infirmarius fuit. Hie cū tempore quodā haberet magnū ifir
mū iā morti primū. et nocte surgēs ad signū matutinaz. cū eundē infir
mū cōsiderasset. sperās illū posse durare. chorum ex hī securior intravit.
In quo dū sedēdo modicū quid dormitasset. ecce saluator i figura infir
mi affuit. et super pectus eius se reclinans requieuit. Henricus vero de B
territus cū surgere vellet. dñs eū cōpescuit dicens. Bone sine me quiesce
re. Ad qđ verbū exp̄factus mor recordatus ē infirmi sui. et surgēs at
q̄ in infirmitoriū festinās illū agonisātem reperit. quē cū ad terrā depo
nere vellet. super pectus eius in modū visionis exp̄ravit. Q. autem domi
nus quandoq̄ species leprosorum assūmat. sequencia declarāt exempla.

Capitulum. xxxi

Dobilissimus princeps Theobaldus Comes Capanie. de cuius
operibus misericordie in vita sancti Bernardi abbatis clareual
lis mira legūtur. tante humilitatis erat. vt etiā pñcialiter tuguria
leprosōz visitaret. Nohuc viuit. qui illū in carne viderūt. Habebat aut
an qđā suum castrū leprosū quēdā manentē. an cuius domūculā quoti
ens eū otigit transire. de equo descēdit. et ad illū intrans postq̄ pedes
ei lauit. elemosinā dedit et abñt. Post breue tēpus idēz leprosus comite
ignorante defunctus est et sepultus. Die quadā comes iterū via illa. trā
fīs. mor vt ante tuguriū sibi notū venit. descēdit dicens. Oportet me visi
tare patrē meli. Intrāsq̄ nō leprosū. hī in leprosi forma et habitu cōtem
platus ē dñm. Eui cū consueta op̄a misericordie impēdisset et tāto deuo
tius quāto inspirabatur a visitato fortius hilaris exiuit. Cūq̄ suis dixi/
sc̄t. gaudeo me videre leprosum meū. Rñderūt ei quidā. Dñe sciatis eam.

.v.3.

Pro certo dudum esse defunctum et in talis loco sepultum. **N**on ubi coperit princeps proximus exultauit in spiritu eo quod videre eorum misstrare meruerit priuialiter quem multo tempore in suis membris veneratus est. **I**llt autem dominus Ihesus tantam humilitatem tanti principis etiam in propria remuneraret. et ut verba sua vera ostenderet que dixerit. **Q**uicquid unius ex minimis meis fecistis mihi fecistis se illi exhibere dignatus est. **A**udi alia visione. ista adhuc excellenciem.

Capitulum. xxxii.

Ex tempore quo heresis Albietium pullulare cepit. contigisse dicitur quod narro. Erat in regno Francorum episcopus quidam etate iuuenis. hinc magne religionis. Dominis eius sine diocesis enim non memini. Hic tante fuit pietatis misericordie. ac humilitatis. ut equitans in via neminem leprosorum sibi occurserit sine elemosina preteriret. **S**ed etiam de equo descendit et petentes preuenientes numis manibus illorum tandem Christi gaudophilatio immisit. atque deosculatis. iterum ascendit et processit. **D**ie quadam dum per stratum publicam incederet. leprosus quidam secundus vias stans in agro voce raucissima ut sui miseretur clamauit. Erat nam asperitus eius tam horridus et quasi a lepra tam corrossus. ut oculus humanus non sine cruciatu illum inspicere posset. Quem ut sanctus episcopus vidit misericordia moris de equo ruit. et ante illum currere obtulit elemosinam. Ad quem leprosus. Non sunt mihi necessarii numeri tui. Cui cum episcopus responderet quid ergo vis ut faciam tibi? Ille subiuxit. Ut putredine huius infirmitatis mee abstergas digitum. ostendens carnem claram de naribus pendentem magni horroris atque fetoris. Quam cum vir beatus Christi amore succensus manu tergeret. Clamauit ille dicens. Cessa cessa. asperitate digitorum tuorum tolerare non valeo. Cumque adhiberet parte camisia sue que de pane fuerat satis subtili. simili clamore prohibitus est. Tunc episcopus si pati non potest manu. si non panum delicatum. unde vis ut abstergatur? Redit leprosus. Nihil aliud paciar. preter lunctionem lingue tue. Mor ad illud verbuz lucida non modica oriri cepit in corde pontificis inter gratiam et naturam. illa ut fieret volenter. ista contradicente. Sed gratia dei cooperante et nature vim faciente linguam apposuit. et promiscuam elephatina linxit. Mira res. Mor de naribus eius qui leprosus videbatur gemma preciosissima lapsa est in os episcopi. Et ut ostenderet se esse Christum. qui ad probadam episcopi virtutem se finxerat leprosum. in oculis eius gloriose celos ascendit. et quod eius de glorie princeps futurus esset episcopus ascendas re promisit. Dominus Beuardus abbas noster rediens de capitulo generali. hec nobis retulit. asserens receter suisse gesta Apolloni. Quid erga cooperans? Celari. Duplex erga gratia dei

Octaua distinctio

De diversis visionibus.

operas per quam episcopus tamen bonum voluit cooperans per quam illud perfecit Poterat antistes iste venerabilis merito dicere cum sancto Jacob patriarcha Hodi domini facie ad faciem et salua facta est anima mea. **C. Apolloni** Magna sunt que dicas. **Cesarius**. Ut autem non solum in ore duorum sed et trium testium stet omne verbum. Non tam tertiam visionem duabus hinc non imparem sed forte iudicio tuo propter opus maiorem.

Capitulum. XXXII.

In Salzbergense ecclesia iam a multo tempore religiosi extiterunt episcopi. ex quibus unus nescio utrum huius qui nunc est. siue eius quem ante eum fuit predecessor est infirmorum seu leprosorum lares studio/le et quoniam per semetipsum visitauit. Die quadam tuguriolum quoddam intras quod leprosum ut ei visum est hominem in ea lecto decubantem ac gemetem reperiens si aliquid vellet requisivit. Cui cum ille responderet corpus Christi desiderato episcopus festinus abiit et attulit ori quod leprosi qui valde horridus videbatur cum cautela qua potuit immisit. Ille vero ad coprobandum. antistitis fidem antequam masticasset eucharistiam. nauseam simulauit. et cum fetidissimo vomitu quod sumpserat reiecit. Episcopus vero territus manibus metu eius suppositis electas recepit immundicias. quas iterum in os mittens sumpxit ob honorum sacramentum. Postea cum eudem leprosum visitare vellet et non inueniret. Dicatum est ei a circumstantibus. quod multo tempore in eadem domu nulla nullus habitasse leprosus. Et cognovit vir deo plenus tu ex testimonio referentiis tum ex gratia ex predicta sumptione percepta. quia Christus esset qui multis modis electorum suorum constanciam probare consuevit. Hoc dicta sunt de Christi persona. Horro de illius resurrectione atque ascensione nullas itellexi visiones relatu dignas. nisi sola si tam visio dici potest.

Capitulum. XXXIII.

Sacerdos quidam de domo nostra sicut ipse mihi retulit. cum anno preterito in sacratissima nocte pasche staret ad matutinas. finito duodecimo responsorio. et hymno Te deum laudamus incepto. tantam circa se sensit fragrantiam aromatum. et per tantam moram ut miraretur quid esset vel unde esset. Cui cogitationes sue dicebant Non est aliunde odor iste aromaticus. nisi ex presentia sanctorum mulierum de quibus tota nocte cantatum est. Quia venerunt cum aromatibus ut vngueret Ihesum.

Capitulum. XXXIV.

.v.2.

Octaua distincio.

De diversis visionibus.

Quam resurrectio passione dignior sit quid est pro tante reuelatione
hunc de illa et tam pauca de ista? **C**esarius Primo hoc ascri-
bendum est humilitati Christi. ne videatur iactanter manifestare
ea que egit gloriose. et supprimere illa que pertulit ignominiose. **P**erinde ergo
nullum est sacramentorum. quod tam efficax sit diuini amoris incentiu[m] quo
modo approbia passionis. **A**póstolus dicit se nihil scire nisi Ihesu Christu[m]
et hunc crucifixum Ergo Christi passio eius fuit lectio. **O** quātū lege
re desiderabat Job in libro passionis Christi. quādo dicebat **Q**uis mihi
tribuat auditorem ut desiderium meum omnipotēs audiat. et libri sciri
bat ipse qui iudicat. vt in humero meo portem et circundem illum. quasi coro
nam mihi liber vite Christus est secundum Johānem signaculis signatus
in quo vt ait paulus est salus vita et resurrectio nostra quē apostoli cū ma
gna gloria miraculorū quasi coronā portauerunt per vniuersum mundū
Quem cū primo obtulisse scienti litteras id est iudeo. et respusisset illum tan
q[ue] signatum. obtulerunt illū nescienti litteras scilicet gētili. et cū illum intel
ligere non posset exposuerunt ei sicut Philippus eunicho. Librum hunc
Christus ipse scriptis. q[uia] propria voluntate passus est. In pelle siquidem
corporis eius scripte erant littere minores et nigre per liuidas plagas
flagellorum littere. rubres et capitales per infirmitates clauorū. pūcta et vir
gule per punctionē spinarū. ynde pellis eadē prius fuerat multiplici per
secutione pumicata. colaphis et sputis cretata. arūdine lineaata. **A**pollo
nius. **G**audeo me cū fructu didicisse. quod ignorau[er]i. **C**esarius Dicaz
tibi nūc alias visiones spiritu sancti. **A**pollonius. Peto ut prius ex
pedias de spiritu sancto et si sit differētia inter ipsum et spiritum quem Christus in cruce emisit. **C**esarius. Hoc faciā ipso adiuvāte. et hoc quanto
compēdiosius potero.

Capitulum. xxxvij.

Spiritus sanctus deus est tertia in trinitate persona a patre filioque
procedens eternaliter. ipsis substantialis. eiusdem sapientie atque po
tēcie. Unde in psalmo. Verbo domini celi firmati sunt et spiritu oris
eius omnis virtus eorum. Quod spiritus sanctus a patre procedat. dicit filius.
Non enim vos estis qui loquimini. sed spūs patris vestri. Item qui a patre
procedit. Quod a filio procedat. testis est apostolus dicens. Visit deus spir
itu filii sui in corda nostra. Ipse etiam spiritus sanctus ubi vult spirat. sanctus
multiplex. Unicus subtilis. modestus discretus. mobilis inconquerat. cer
tus suavis amans bonum actum qui nihil retat bene facere humanus bens
gnus. stabilis. securus. omnē habens virtutem. omnia prospiciens. et quia

capiat oēs species intelligibiles. mūdus. subtilis. Cuius varia dona cuȝ apostolus enumerasset. sic cōclusit. Hec autem omnia opatur vnuſ atqz idē spiritus diuidens singulis pro vt vult Inter hunc spiritum s. i eum quē Christus in manus patris moriens cōmendauit. tanta ē differencia quanta inter creaturam ɏ creatorē. Hac spiritus ille anima Christi intel ligitur que a corpore eius separata est per mortem quod de spūſſācto di cere nephas est. Apollonius Sub quibus speciebus spūſſāctus solet p̄sētiam suam mortalib⁹ manifestare. Cesarius. Duas tñ species reperio manifestiores sub quibus in nouo testamēto visus est. In colūba visus ē super Christū. In linguis igneis sup apostolos. Nec hoc sine cau sa. Septē. n. naturales virtutes habet colūba que auis ē simplicissima p̄ quas dona spiritussācti mistice designantur. In igne calor ē et splendor et spūſſāctus ignit per amorem. illuminat per sciencie operacionem. Apollonius. Peticiōi mee satissactum fateor per sentēcias. nūc precor vt si aliqua nosti exempla subiūgas. Cesarius. De nostris temporibus in colūba et igne visus sit. verissimus tibi pandam exemplis.

Capitulum. xxxvij.

Quoniam dñs Hermān⁹ abbas eēt in clauſtro. et in ſolēnitatiſ interi dū chorus. Te deum laudam⁹ decātaret cīciuiret ad frātres cōmonen dos atqz ſcdm ſuertudiez i choȝ ouerſoz diuerteret. Hēric⁹ cōuers⁹ cui⁹ memini i distinctiōe quita. c.v. vidit colūba cādida de cruce que erat sup altare cōuersoz. i verticē ipſi⁹ deſcēdentē. Ibi multū quiete ſedebat. dōec circuit. vniuersis de choro exiret. Tunc euolās reuersa ē sup crucē hymno vero expleto cū inciperet lectionē euāgeliā. eadē auiſ ſacratiſſima volauit ſuper quādā colūna analogio primā. illuc ſedēs ɏ auscultās. ſa creg⁹ lectioni. aurez diligētius adhibēs. Qua plecta. rursū rediſt ad crucē. Et teſtat ē idē cōuersus ſepiuſ i festiuitatiſ ſe eandē viſionem viſiſſe. Quoties inquit choȝ cōuersoz itrauit. ɏ corā altari pſūde. vt ei moris ē inclinavit. mox colūba predicta crucē deſerēs capiti eū ſedebat. In quo ſtati tñ creauit ſtrepitū p̄cūſſiōe alaz. tātū ſplēdorē nitore alaz. vt ab o nib⁹ potuſſz audiri. ɏ ab vniuersis videri. ſi illis datū fuſſet audire vel vi dere. Apolloni⁹ Puto ouerſū hūc eūdē fuſſe q̄ vidit ſup caput nouicij cū i mōachū bñdicereſ colūba. ſicut dictū ē in diſtictiōe prima .c.ij.

Quoniam i eadē domo mōachus qđam iuuenis euāgeliū legēt. i ouētu ſdi Cap. xxxviii. Cesari⁹. d' Hēric⁹ colūba cādidiſſiaſ ſup caput ei⁹ deſcēdē vidit illuc q̄ete reſidētē

Octaua Distinctio. **D**e diversis visionibus.

usq; ad finē euāgelij fuerat. n. idem monachus ibi hospes et tam bone vi te. vt tanta gratia dignus haberetur. Processu tēporis cū factus fuisse sacerdos. curiam monacho ex fratribus eius sacerdos quidaz seculari. dicebat ego frequēter video columbā super caput illius mōachi. quādo missas celebrat. Nō tamē puto eum aliquando misse ei^r interfuisse corpe h̄ spiritu. Est. n. vir religiosus multas habens reuelacōes a deo. **Apol loni**. Quid sētiendū ē de huiusmodi colubib⁹? **Cesarius**. De hac quistione quantum potui expediti te in distinctiōe secūd a.c. v loquens de sa cerdote fornicario. cui coluba sacramētum altaris tulit et post penitētiaz restituit. Signū est aduentus spūs sancti coluba. Si nihil fuisset diuinū i p̄dictis colubib⁹. etiam alij eas vidissēt. **Apollonius**. Hoc satis credibili ē. **Cesari**. Qd aut spūscūs etiam in igne pñciam suam qñcq; manife stat. Dū dies i distinctiōe nona. ca. xxiiij. Quia iā plures visiōes tibi retulit de Christo. quasdā ecē de spūscāto. vñā tibi adhuc dicā de scā trinitate.

Capitulum. xxxi.

DOn ē diu qđ quedā sāntimoniālis ordīs nostri dū in quadā die dominica ad primā staret. et chorus psalleret fidē **Athanasi** illa de misterio sūme trinitatis cogitās. mēte excessit. In quo excessu tanta ei sūt reuelata de illa sūma i eterna trinitate. vt suo cōfessori illa si ue modū eiusdē visionis explicare nō posset. Ecce sic copiose dñs visioni nostre condescēdit. Ipse ē quē Jacob in lōnis v̄sdit innixum scale. Ingeli vero ascēdentes hinc descendētes sūt ceteri vt dictum ē. ordines ciuiūz celestium. descēdentes nobis apparēdo. i ascēdētes se nostris visib⁹s sub trahēdo. Ipsi. n. sūt Christi corpus et mēbra. **Apollonius**. Quia similitudine! **Cesarius**. Similitudinez tibi dicam satis manifestam.

Capitulum. xl.

Qūput Christi deus. caput ecclesie Christus. Oculi Christi sūt āge li. semper faciez patris v̄dētes. aures ei^r patriarche legē dei au diētes. Fares Christi sūt xp̄hete que futura erāt. p̄cul odorātes Os ei^r apostoli que ab ipso viderūt i audierūt mūndo p̄dicātes. Barba Christi sūt martires. fortitudinē mētis quā barba designat i suis tormentis oīdentes. Ulera Christi sunt cōfessores verbo et exemplo infirmos nutriētes. Vēter eius. virgines i cōtinētes fructui carnis castitati. amo rē anteponētes. De h̄js spōsa dicit in canticis cāticop̄ dilectio. Vēter tu us eburneus distictus saphiris. Ebur quod frigidissimum est designat virginitatem. Jacindus vero qui aerei coloris est perfectionem vīualē.

Distinctio octaua **D**e diversis vissionibus.

Apollonius. H̄js nō inutiliter p̄missis precor vt de singulis ordinib⁹ si q̄s nosti ſiūgas vſiōes. **C**esarī. Hoc libēs faciā q̄ h̄ p̄mo de āgel.

Capitulum. xli.

Quot sūt ordines āgeloꝝ? **A**pollonius Nouē. angeli. archāge li. virtutes. potestas. principatus. dñaciones. chori. cherubin. et seraphin. Dicuntur autē angeli id ē nūc q̄ diuinam voluntateꝝ ſuggeredo nobis nunciant. Quilibet hō habet angelū ſibi a deo deputa tū ad custodiā ab hora natuitatis vſq; ad diē mortis quorū misterium quantum ſit hominibus neceſſariū quibusdā tibi pāndam exemplis.

Capitulum. xlii.

In Frācia virginē quādā religiōſā et inclusā Bathanas grauiſ ſime per ſtimulū carnis colaphizauit. Illa nesciēs virtutē infirmitate perfici iugiter cū multis lacrimis deuꝝ rogauit. quatenus eius pietate a tam immunda tentacione mereretur liberari. Cui cum die quādā oranti āgelus domini apparuisset viſibiliter dixiſet q̄ Vis ab hac tentatione liberari! Et respondiſſet illa Nolo dñe volo. celeſtis nuncius ſubiunxit. Dic verſiculū iſtū psalmi. Conſige timore tuo carnes meas a iudicis enim tuis timui q̄ libereris. Angelo vero recedēte vel pocius diſ parente. Illa verſiculū cecinīt q̄ mor tentatio ceſſauit. Mira reſ Fugato ſpiritu fornicationis ſtatim accessit ſpiritū blaſphemie a quo tanto forcius quanto periculofius tentabatur. Ceptit enim dubitare de deo q̄ fide christiana. Tūc magis q̄ prius miſericordiā diuiaꝝ iuocāſ ſe a tā nefanda tentatione liberari cū lacrimis orauit Tunc angelus domini ſecūdo ei apparens ait. Quomodo habes modo horor! Respondit illa. Nunquā peius dñe. Et āgelus. Putas te poſſe viuere ſine tentatione. Necesse ē vt alteram iſtarum habeas Elige quam volueris. Ad quod virgo respon diſ Domine ſi ſic necelle ē eligo primam tentationē. licet enī fuerit immūda humana tamē erat. Iſta vero quam nunc patior proſuſ dyabolica eſt. Cui angelus Dic verſiculū iſtū. Feci iudiciū q̄ iuſticiam non tradas me calūniantibus me. q̄ liberaberis. Qd cum feciſſet poſt angeli diſcessū blaſphemie ſpiritū eā deſeruit q̄ ſtimulū carnis recepiſ. **A**pollonius. Quis tibi āgelus videtur iſte fuſſe? **C**esarī. Eius vt puto pprius qui illā maluit in carne tribulari q̄ nō mereri. Tentacō. n. custos ē hūilitatis q̄ materia exerceſtis virtutis virginibus q̄ eis qui nō peccauerūt inanis gloria atq; ſuperbia iportuniores eē cōſueuerūt Quā ſolicite ſci āgeli ſibi cōmifſoꝝ oga bōa cōſiderēt vt deo illa reſpētēt ſequēs ſermo declarabit.

Capitulu*s. xliii.*

Qonuersus quidā de Hēmenrode cuiusdā eiusdē dom^m Brangie magister erat. vir bonus ac disciplinatus. Juxta h̄sic cum exiret ad opera manū sive ad negocia dōmus sue. aliis quidam simplex cōuersus āgelū domini ābulatē frequēter vidit. Quod cū retulisset dño Hermāno abbati suo. referēti r̄ndit. Quia visionē retulisti nūq̄z āgēlum de cetero videbis. Quod ita factum ē. **A**pollonius. Non videtur mihi frater iste deliquisse si sibi diuinitus reuelata abbatī proprio manifistauit. **C**esarius. Satis puto q̄ nō absqz aliqua cordis iactancia ouersus visionem eandē recitauerit. Et qr hoc abbas cōsiderauit. qđ futurū estimabat predixit Erat. n. vir prudēs q litteratus aī cōuerſionē sāctorū apostoloꝝ in Colonia decanus. **C**esarius. Cū quilibet hō duos beatū āgelos vt dicis sibi deputatos bonū ad suggerēdum bonū. q malū ad suggerēdum malum quid ē. q tā facile hominis volūtas āgelo malo cōsētit ad peccātū. Est ne hō i ɔſilis efficacior q ad vim iſerēdā valētior?

Capitulum. xliii.

Iacet homo habeat angelū bonū ad custodiā. q malū propter exercitiū neuter tñ illoꝝ volūtati hūane vim inferre valet vt ppter illius cōſilium violēter inclinetur ad bonū sive ob huius suggestione trahatur ad malum. Contulit deus homini liberū arbitriū. **A**pollonius. Quid ē liberū arbitriū? **C**esarius. Facultas volūtatis q rationis qua eligitur bonum assistēte gratia. malū vero desistēte gratia. Libe‐ruꝝ dicitur propter volūtati que libera ē q sine necessitate. Arbitriū ppter rationē que ea que volūtas appetit arbitratur q discernit. Et licet ratio sepe volūtati sequatur ad peccati cōſensū. nūq̄z tam approbat malū. O vero volūtas tā pna ē ad peccādū cā subest. **H**abet. n. dyabolus duos satellites ec̄ se crudeliores quib' illa ipellit. **F**omitē. l. carnis quē scriptura vocat tyrannū. q mūdū **C**aro cōcupiscit dyabolus cōcupita īcēdit. mīdus incēsa ne extinguitur se obſēcit. Ex peccati fomite multa orūtur via. dyabolus multa sibi assumit b̄sidia. mūdus innumerabilia offert oblectamēta. Ecce curr' q equites regis Hyrie. i. dyabolus missi ad capiendū **H**elyseū. i. iustū. Quib' visis id ē i circuitu tuo consideratis si clamaue ris cū mistro **H**elysei. heu heu heu dñe mi qđ faciem' voce pphetica tibi r̄nideo. Noli timē plures. n. nobiscū sūt q̄z cū ill. **A**pi oculos q vide. **H**es i tra te rōnē cōtra carnis fomitē. circa te āgelos cōtra dyabolū. turbam contra turbam. Et ecce inquit mōs plenus equorū q currū igneꝝ id ē

custodiam. non vnius sed multorum angelorum in circuitu helysei id est hominis electi. Contra carnis incentiua opone virtutes naturales. Habes super hec omnia gratiam diuinam. que mox ut menti tue si in peccatis fueris infunditur carnis incentiua restringit. dyabolum retundit. mundi gloriam tibi in odiis vertit. hoc etiam scias quod quedam facimus sine instinctu vestri usque angeli. Quesi bona fuerint amplius in eis meremur. Si mala plus demeremur. **Apollonius.** Satis de his expeditus sum. nunc quod residuum de visionibus angelicis nosti mihi manifestes. **Cesarius.** De animas sibi commissorum deo representent ex hoc quod sequitur poteris probare.

Capituluz. xlv.

Soror Christina de Wolmütsteine scionialis in Burgis cuius in superioribus memini tamē fuerat perfectioris ut presens vita esset in tediore mortis in desiderio. Tempore quodam quadragensi mali cum se in primo pascha putaret esse morituram mente excedens rapta est in locum amenissimum haud dubium quin in Paradisum. In quo vidit altare miri decoris et ante altare multe reverentie personam cuius pulchritudo inestimabilis erat nimis. Quam cum interrogasset que erat vel cuius officij respondit. Ego sum archangelus qui presento animas ante dominum. Et illa Nunquid domine et animas de ordine nostro presentas? Etiam inquit Omnia in ordine tuo bene viventium animas monachorum videlicet conuersorum et sanctimonialium ego presento ante deum. Et adiecit. Non modo morieris sed in proximo pascha Quod ita factum est Nam cum per aliquot dies egrotaret et pene quotidie communicaret. in agonia posita viaticum sibi dari peccatum cum quo nondum plene masticato spiritum reddidit celum. Cum esset adhuc in predicto mentis excessu venerabilis vere beata virgo Christina vidit super altare mitram magni decoris pendentem. Et cum requireret ab angelo quid futurum esset de aia cuiusdam sacerdoti. quem specialiter diligebat cuius tunc recordabatur respondit. Cuz obiret mitra hec capiti eius ipso ante dominum illum presentabo. **Apollonus.** Que putas angelum istum fuisse? **Cesarius** sanctum Michaelem qui ut dicit auctoritas prepositus est paradisi. Ceteris enim angelis diligentior est circa genus humani. Unde in Daniele legitur fuisse princeps filiorum israel. Hinc est quod suam memoriam in terris haberi voluit. ut ab hominibus de quoque salute sollicitus est agnosceretur diligenter et obsequijs veneraretur **Apolloni?** Quid si in aliquo loco sibi deputato minus veneratur? **Cesarius.** Ibi et minora eius beneficia experiri voluit. Ita ut aliquo etiam praesertim inde recedere videatur secundum testimonium subsequentis visionis.

C Capituluz.xliij.

En tempore quo dñs Theodericus Colonensis archiepiscopus q̄ adhuc superest castrū in Hudinsberg edificauit sacerdos q̄dam religiosus a Colonia rediens cū mōti iā dicti nominis p̄inqual set sanctum michaelem archangelū in specie bene nota de eo in vicinum mōtem qui Stromberg dicitur in quo memoria ē petri principis apostoloz alis extensis volare cōspexit. Eodē tempore homo quidā Theodericus nomine de villa proxima cum uxore ad ecclesiaz p̄perans. De predicto monte capsellaz cū reliquīs quā sepe viderat super Stromberg per aerem duci vidit. Ambo illam viderunt et usq; hodie testes sūt ambo tā te visionis. Si mihi minus creditis iterroga dñm Wilhelmū sacerdotem i Stromberg qui se ab ore illorū qui hec viderunt audiuisse testatur et dicit tibi. Habant enim et adhuc sanctus Archangelus i Hudinsberg vel ut alij dicūt in Hudinsberg ecclesiaz nomini suo cōsecrataz. Et cū esset mōs idem fortis satis et ad munimen prouincie bene situs nullus tñ in eo castrum edificare presump̄it. quia hoc nō posse fieri ob predictam mōriaz ab incolis referebatur. Predictus vero Theodericus huiusmodi verba nō attēdens et castrum in eo edificans anteq; muros eius perfecisset de positus ē. Nec miroz si ab eodem castro āgelica recesserūt subsidia cuius oia edifica pene ex usuris cuiusdā iudei quē p̄fatus episcop' ceperat sūt constructa. Quā potēter sanctus Michael electorū animas i exitu ab inimicis defēdat. Audies in distinctione. xiiij. capitulo quito Non soluz beatus Michael cum ceteris celestis milicie exercitibus. fideles protegit cum moriuntur sed etiam in presen ti ab hostibus visibilibus. C Capitulum.xliiij.

Don est diu q̄ sex milites tēpli in vicinia saracenorū horam quamdam canonicam prostrati dicebāt. Ex inopinato paganis superuenientibus cū illi surgere vellēt et fugere. magister eis innuit ut sacerent. Mira res! Ut rex celestis oñderet quātūz ei magistri fides et discipuloz obediētia placeret āgelos suos misit a quibus infideliz turbata est quidā capti & plures occisi. Cūq; eos quos angeli vincerant tēplarū cōprehēdissēt. q̄ illi dicerēt ubi est exercitus quē dudū vidim' a q̄ capti sum' & occisi? Rñderūt. Qñ necesse habem' veniūt nobis i auxilium qñ nō fidem' reuertit i tabernacula sua. Intellecerāt. n. sanctos āgelos illos fuisse q̄s ip̄i vidē nō potuerūt q̄ laudātib' deū sp assūt. ipsosq; custodiunt. Ipsi reuerā sūt castra dei qui Jacob cū timore reuertēti in trā suā venerūt in auxiliū. Fuerūtq; ei ut dicit scriptura obuiaz āgeli dei. Quos

cū vidisset ait. Castra dei sūt hec. Hoc miraculū cū recitatum fuisset regi Philipo in castris cuī rediret de obsidione Coloniae. r̄n dit. Certe si ha bussim legem pone in ore. ego psalmū reliquissē et fugissē. Hec dicta sunt de visionibus angeloz. Porro de visionibus patriarchaz atq; prophētarum pauca dicere habeo. quia rarius sanctis noui testamenti apparēt. **A**pollonius. Que sit causa illius raritatis. qui etiā fuerint patriarche. qui prophete. et quare sic dicti precor ut edisseras. deinde si quas nosti visiones. de illis subiungas. **C**esarinus. Quāto breuius potero de regni tis te expediā.

Capitulum. xliii.

Patriarche sūt viri iusti et gloriosi cū quibus locutus ē de. Abrahā scilicet ylaac et Jacob et alij q̄ plures qui illos tempore et precedebat et sequebantur. Dicuntur autē patriarche quasi patrū principes eo q̄ alij facti sunt via recte credendi et norma bene vivendi. Hoc successores extiterūt prophete et ipsi viri magni et incliti qui christi sacramenta et ecclesie et si qua alia futura erant tam perspicue prouiderunt et predixerūt ac si oculis eoz corporeis fuisset obiecta. Unde quidā illorū dicebat Non faciet dñs verbū super terrā qđ nō prius reuelet seruis suis prophetis. prophete fuerūt. ysayas. Iherēias. Ezechiel. Daniel et duodeci prophete qui etiam ea que prouiderunt vel predixerūt scripto perpetuauerūt. Unde prophete dicti sūt vidētes vel significatiūs prophete dicuntur quasi profatores vel quasi porro fātes. i. alonge. Quare autē rarius apostoliue martirib⁹ nobis appareant causa ēē videtur q̄ respectu iā dictoz ordinuz modica et pene nulla ē eorū memoria apud ecclesiā latinoꝝ. Greci vero in natali eis illoꝝ solemnissant et ideo forte sepius illis apparent. De sancto Johāne baptista cuius memoria celebris est p vniuersā ecclesiam aliquas visiones subiungam. Ipse est enīz nouissimus prophetarum et plus q̄ prophe ta. Nam lex et prophete teste domino ysq; Johannem.

Capitulum. xlii.

In claraualle monach⁹ qđā iuuenis ē etate Johānes nomine mirus dilector sci Johānis baptiste In die siqdē nativitatis illi⁹ ē nat⁹ et ob hā parētibus Joh̄s vocat⁹. Supra reliq̄s sanctos illuz dilitgit et quociēs aliquo ad ipsū p̄tinēs psallitur vt ē cāticū patris ei⁹ zachte. ibi voci penit⁹ nō p̄cit. nocte qđā cū idē cāticū i choro cātarz et vētuz fuisset ad illū versiculū Et tu puer propheta altissimi vocaber. it. sacerdos qđā stās i choro oppōito flāmā de capite ei⁹ surge vidit. Vocab. n. Wilhelmus ē q̄ sacerdos religiosus cui multa diuinit⁹ reuelātur. Qui dicitis

Ottaua Distinctio De diversis visionibus.

matutinis dñm Sygez priorē adiit et quid de fratre Johanne viderit exposuit. Quē statim vocauit prior dicens. Dic mihi bone frater Johannes quid cogitasti in laudibus. Qñ inchoatū est canticū Benedictus dñs deus israel! Cui ille rñdit. Credite mihi dñe ego cogitau si essem in celis vox tua nunc raucesceret Et semper deū laudares cū angelis. Et prior. Quid habuisti in corde infra istū versiculum. Et tu puer prophetā altissimi vocaberis? Ad quod iterū rñdit. Ita accēsū ē cor meum in hora illa ad mēoriā sancti Johānis baptiste quē valde diligo ut vir me capere possē pre gaudio. Et cognouit prior q̄ flāma eadē signū fuisset vehemētissimi amoris de corde adolescentis in celū ascendētis. Anno preterito visio hec a p̄dīcto p̄ore clareuall p̄ori de claustro recitata ē a q̄ ego illā didici.

Capitulum. I.

BEtulit mihi dñna Irmingardis magistra de insula sancti Nicolai anno preterito cuiusdā sāctimoniālīs bene sibi note mirā dilectionem erga predicū dñi precursorē. Plus oībus sanctis illuz dilexit. Nec suffecit ei de illo cogitare illū obsequijs & orationibus honorare consororibus illius prerogatiwas predicare. quin etiā ad perpetuādam eius memoriā versificaretur de eius annuntiatiōe nativitate & gaudio parentuz. litterata siquidē fuerat et ideo versibus prosequi studuit quicquid de illius sanctitate legeret. Omnes etiam ploras seculares cū quibus loquebatur monuit. et rogauit vt liberos suos Johānē vel zachariam nominaret. feminas vero Elisabeth Cūqz moritura esset Johannes monachus de claustro eam visitauit Sciensqz eius affectum. circa sanctum Johānē ait. Mater tera cū fueritis defuncta qualem missam vultis vt p̄mis cantem pro anima vestra pro defunctis an de sancto Johanne baptista? Ad quod illa sine omni deliberatione rñdit de sancto Johanne. Cumqz ad extrema peruenisset compassa sorori sibi seruienti ait. Nade soror sup solarium et quiesce modicū. Quod cum fecisset & leui sopore quiesceret huiusmodi vocem per sōnum audivit. Quid hic iaces sanctus Johānes baptista inferius est cū sorore Hildegunde. Hoc illi nomen erat. Ad quā vōcē sanctimoniālis exp̄gēfacta neglectis vestibus in camisia descendit & iam illā expirasse inuenit. Circa quā tam suauissimus odor erat. vt nō dubitaret illic adē p̄niciaz sancti Johānis qui animā sue dilectricis choris locaret angelicis. Narrauit mihi et aliam visionem ista adhuc iocundiores quam sibi a magistra domus in qua visa est dicebat esse recitatam.

Capitulum. II.

Que sacerdotiales fuere et adhuc sunt ut puto i latere mō asterio
voceles Treuerensis ex quibus una specialiter diligebat sanctus
Johānem baptistā Altera vero sanctū Johānē euāgelistā. Que
quoties cōueniebat inter se de illoꝝ majoritate cōtendebat. Ita ut magi
stra quādoꝝ vir posset eas cōpescere. Illa eni dilecti sui p̄uilegia i medi
um proponebat. cui ista sui dilecti p̄rogatiuſ valide satis obuiabat. No
cte quadā ante matutias sāctus Johānes baptista sue dilectrici i lōnis
apparēs sic ait Soror noueris sanctū Johānē euangelistam mihi equalē
esse Nūqꝝ homo castior fuit illo mente simul q̄ corpore virgo. Ipsiū Chri
stus ad apostolatū elegit ipm ceteris apostolis plus dileyxit. ipi gloriam
sue trāfiguracōis oñdit. Ipse beatissimus in pectore Ihesu i cena recubu
it ip̄e moriēti astitit. ipi v̄gini Christ' virgo matrē v̄ginē cōmēdauit. Ip
se ceteris euangelistis altius volans et oculos metis in rotā diuinitatis
plenus defigens. euangeliū suuz sic exorsus est. In principio erat verbuꝝ
et cetera. Scriptit et apocalipſim qua nihil in celestibus figuris obscuri
est. plurima etiam pro Christo passus est tormēta flagella feruens oleū.
exilia Ecce propter ista et alia multa sua priuilegia equalis mihi ē. Māe
ergo voces sororē tuā ante magistrām q̄ p̄cidēs ante pedes illius pete.
vt ignoscat tibi q̄ totiꝝ eā exacerbasti mei causa. Que ad signa matuti
nalia expergefacta de taz clara visione cogitare cepit. Dictis vero mata
tinis cū se altera sopori dedisset sanctus Johannes euangelista p̄ visuꝝ
affuit q̄ s̄ sensu verborum hoꝝ suaz allocutus est diletricē. Soror scias
beatū Johānē baptistā longe maiore esse me. Inter natos mulierū teste
Christo nō surrexit maior illo. Iþe propheta et plus q̄ propheta. Ab ā
gelo est annūciatus. a sterili matre cōtra naturā cōceptus i vtero supra
naturā sanctificatus. in heremo sine omni peccato cōuersatus. Quod de
me dici nō pōt qui lucris inhyans inter seculares seculariter vi
ti. Saluatorē quē in vtero cognouit inter turbas ad se venientem digito
demonstravit q̄ in iordane sacris manibus baptisauit. Ipse celos vidit
apertos patrē audiēs in voce filium vidēs in homine spūm sanctū in spe
cie colubē. Tandē p̄ iusticia martirisatus est. Ergo me maior ē. Unde
hodie vocare debes sororē tuā ante magistrāz tuā q̄ prosternere te pedi
bus illius. Sicqꝝ eā rogare vt tibi ignoscat. q̄ totiens illam exacerbasti
me cōtenciose precursori dñi preferendo. Mane singillatim. ad magistrāz
veniūt quid viderit exponit. Tūc simul se p̄sternētes q̄ ab iniucez vt eis
iussum fuerat veniaz postulantes mediāte matre spirituali recōciliate sūt
monēte illa ne de cetero de meritis sanctorū cōtenderēt que soli deo no
ta sūt. **Apolloni**. Satis me edificat tāta in supernis ciuibus hūilitas.

.3.i.

Octava distinctio: **D**e diuersis visionibus.

Cesarus. Nulla quantum ex presēti visiōe colligere poteris i regno ce
loꝝ p̄mioꝝ est cōtentio qz illic teste apostolo omnis euacuatūr prelatio.
Hoc tamen scias q̄ sicut ciues superni visitant cum multa cōsolatione se
diligentes Ita qñꝝ cum inuentione et plagis se contemnentes.

Capitulum. lvi.

Anonus quidam erat in ecclesia Hunnesi qui frequenter euz so
dalibus suis moniales in Dikirchen solebat visitare. Nec erat i
eadem visitatione aliquid religiositatis h̄ leuitas q̄ periculum ani
marum. Quotiens enim eum oportebat intrare claustrū. per mōasterium
quod in honore beati Petri et sancti Johannis baptiste dedicatum est
transibat erecto collo nec vna quidē vice coraz altaribus caput inclinās
Nocte quadā venerabilis baptista in sōnis illi apparēs a toruo vultu in
eum respiciens sic ait. Et tu inique totiens per oratoriū meū trāsiēs nun
q̄z aliquid mihi exhibuisti honoris vt saltē vel vna vice ceruicez flecteres
coram altari meo. Leuās q̄z pedē tā valide trusit eū in vētre vt tā ex ter
rore increpationis q̄z ex dolore tūsionis euigilaret. Ab illa .n. hora cepit
infirmari q̄ paulatim intunesceste ventre ydropicus fieri. sic q̄ vadens do
nec inualesceste morbo moreretur. Et si vis scire Johānes ē nomē ei⁹ for
te ex hoc ipso sanctus amplius turbabatur q̄ ipsa nomis eius equiuoca
cio nil reuerentie cordi eius impresserat circa ipsum. **A**pollonius. Euz
maior sit perfectio patrie q̄z vie quid est q̄ sancti tam ouire suas iniurias
vindicāt. **C**esarus. Voluntas cōprehensioneꝝ sic diuine voluntati vnta ē
vt nō possit aliud velle nisi q̄ illū nouerit velle. Ieiatores ho p̄ inimicis
tenēt orare illiqz diuine iusticie cōsētire Mercuri⁹ martir iulianū :ā cū Chri
sto regnās occidit qui in via forte pro occisoribus suis Christū exorauit.
Apollonius. Placet quod dicis. Sed quid queso q̄ sanctus baptista
quo nullus maior ē inter natos mulierum dicente id domino nostro Ihe
su Christo tanta ludibria passus ē in morte vt consilio adultere ad peti
cionem saltatrixis occideretur. **C**esarus. It nullius iusti mors abho
rretur. Adhuc .n. idē maximus p̄phetaꝝ in suis reliquijs ludibria expīt

Capitulum. lviij.

Aon est diu q̄ quidam mercator terre nostre mare transiens euz
brachium sancti Johānis baptiste in eius hospitali venisset q̄ de
siderasset intelligens custodē reliquiarum quandā procari femi
nā. Sciensqz nil esse quod mulieres huiusmodi a viris nō nequeat extor
quere accessiens illaz ait. Si feceris me habere reliquias sancti Johānis

baptiste quod ē penes custodiam amassū tui centum quadraginta libras argenti tibi tradā. Illa oblatam pecuniam sitiens hospitalario cōsensu prebere recusavit donec sacrum brachiū obtineret. Quod statim negotiatori tradidit et predictum pondus argenti recepit. Cernis quantū ludi brium? Sicut olim caput sancti Johānis ab Herode pro mercede saltationis traditū ē lasciuie puelle q ab illa datum matri adultere. Ita hoc tpe brachium eiusdē datum est pro munere fornicatiōis ab hospitalario nō minus Herode malo. turpi femine et ab illa venditum mercatori. Quod ille nō terre sicut Herodias sed purpura inuoluens ad ultimū terre pene fugit et ad ciuitatē Bruningē que sita est in introitu Friesie puenit domū in ea cōparauit et in quadam eius columnā brachium occultans valde ditescere cepit. Die quadaz sedente eo in taberna cū ei quidā diceret ecce ciuitas cōcrematur et iam incēdiū appropiat domui tue. Ille respōdit Domui mee nō timeo bonū ibi reliqui custodē. Surrexit tñ et domū intravit in qua dū columnā immotā considerasset ad tabernā rediit mirantibus cunctis quenam esset causa tante securitatis. Interrogatus de custode domus sue cū per ambages r̄ndisset et hoc ipsū cōciues notare intellexisset. timēs ne forte sibi vīm inferrēt brachium extrahens cuidam incluse custodiendū cōmisit. Que secretū celare nesciens cuidaz depositum prodidit. et ille ciuibus. Qui statim reliquias tollentes et ad ecclesiam depor tantes depositori cū lacrimis sua repetēti durius responderūt. Quem cū interrogasset cuius sancti essent reliquie se nomen nescire dixit nolēs eis illas prodere. Ex dolore tñ ciuitatem deserens et pauperē incurrens nō multo post infirmatus ē grauissime. Qui cū mori timeret cuius essent reliquie. et quomodo illas obtinuisset confessori suo patefecit. Quod vbi cō pertum est ciuibus thecam argenteam et deauratam gēmis q̄z preciosis ornatam ad similitudinē brachiū fecerūt. in ea reliquias reponētes. Ego ante bienniū idem brachium vidi et est pelle et carne vestitum vidi ibi et crucem paruam auream reliquīs reservatam Frederici imperatoris que p̄ dicto homini cum brachio data fuerat. Apollonius. Cum sancto Johanne sanctorum nemo credatur esse maior quid est q̄ nullū signum legitur fecisse in vita sua! Cesarius. Ut dñs ostenderet sanctitatem nō cōsistere in signis sed in bona vita. Post mortem enim bonis signis claruit innumerabilib⁹ et magnis Predicti vero ciues reliquīs sancti Johānis timentes retro altare fecerunt domunculam ex talibus satis firmam in cuius cacumine noctibus sacerdotem dormire fecerunt. Sub quo prima nocte sic domus conquassata est vt non paruum ei horrore incuteret. Secunda vero nocte dormientem excussit in pavimentum illum prōciens.

Ottava distinctio.

De diuersis visionibus.

Cunqz unus ex potentibus de ciuitate infirmaretur q Theodericus et
eclie illius sacerdos ab illo rogatus brachium in domuz eius detulisset
ac denudasset tam brachium qz purpurā cui fuerat inuolutū reperit recē
ti sanguine infeduz. Hec mihi ore suo retulit. Sacerdos ab eodē brachio
modicū carnis precidens cuz illā in manu occulte deferret tantam sensit
ardorez ex eo acsi ignitū carbonē portaret. Multa siquidez signa ac sani
tates p easdē reliqas in illa fuit ciuitate meritis sancti Johānis baptiste.

Capitulum. lissi.

Est apud nos dens molaris et magnus eiusdez precursoris tria
habēs cornua qui qualiter ad nos deuenerit et quid p illū apud
nos operatus fit dñs tibi recitabo. Cūqz vastata fuisset ciuitas
cōstantinopolitana a cruce signatis et diuersi diuersa diripuissent Hēric⁹
miles de Ulme inter reliquias preciosissimas etiā iam dictū dentē sancti
Johānis tulit de ecclesia sācte Sophie. Quē repatrians in tm dilexit vt i
castro suo oratoriū edificaret. ibi eū cōdere volēs in altari. Quod ei ger
mana eius magistra in insula sancti Nicolai propter affectum quē habuit
et habet erga domū nostrā dissuasit h̄ tūc persuadere nō potuit. Qui p⁹
breue tēpus a Wernerō de Bonlant captus spe orationū nostrarū iussit
eū nobis trāsmitti. Iterū cuidā sororū predicti cenobij in sōnis oñsuz est
qz cito dens veniret ad locū nostrū Hēricum eē liberandū. Quod ita
factū intelleximus. Nam prior noster per quem transmissus est in flumine
Renī. illius beneficio maximū evasit periculum. Henricus comes Seynē
sis habens militem honestum sed mente captum cuz eo ad nos venit spe
rans illū tū virtute reliquiarum. tum beneficio orationū nostraruz posse
saluari. Qui dente sacratissimo signatus et tactus tam celestem virtutis
eius sensit effectum vt vix ad iactum baliste de monasterio progrediens
se sanatum gratularetur. Est enim vt supra dixi magnus et fortis et tā
eo magis ad curandas infirmitates validus quanto minus in mastican
dis cibis delicatis est vſitatus. Hec dicta sint de prophetis. De aposto
lis vero qui ordinē propheticum sequuntur tempore aliquas tbi sub
iungam visiones. Apollonius. Prius volo mihi exponi quare a Chri
sto apostoli sub duodenario numero sint electi et quare apostoli vocati.
Celsarius. Utrumqz non abiqz magno sacramento factum est.

Cap. lv.

Picut dicunt euangelia Christus ascendens montem vocauit ad se
quos voluit quos et apostolos nominauit. Apostolus interpretat

Octauia distinctio

De diversis visionibus.

missus teste Christo qui ait. **N**ō ē apostolus maior eo qui misit illū. Bene aut̄ duodecim sunt vocati qui alij̄s mysteria fidei predicarent q̄r duodecim numerus cōstat ex quater tribus vel ex ter quater. **A**d hoc ergo duodecim sunt electi vt per quatuor partes mūdi missi fidem sancte trinitatis omnibus nūciarent q̄ credentes ad vnam gloriam eterne beatitudinis conuocarent. **D**uodecim apostoli duodecim sunt signa celi duodecim menses anni. duodecim hore diei. duodecim stelle in corona sponsae. **C**hristus vero celum est. ann' eternitatis est. lux est. corona sanctorū est. **A**póstoli duodecim sunt filij Jacob id est Christi. duodecim fontes deserti. duodecim lapides in ueste pontificali. duodecim panes propositionis. duo decim lapides altar. duodecim lapides de iordanē sublati. duodecim bōnes sub eneo mari. duodecim fundamenta celestis iherusalem. **A**pollo nius. His vtiliter premissis nūc secundū ordinem subnectas visiones. **C**esarius. Licet sancti apostoli per visionē multis appareat et multa p̄ eos miracula quotidie siāt de paucis tñ pauca tibi referā. s̄ quātū ad exemplum sufficietia.

Capitulum lvj

QOnsuetudo est maxime prouicie nostre matronis vt tali sorte specialem sibi apostolum eligāt. In. xij. candelis. xij. apostoloruz nomina singula in singulis scribūtur que a sacerdote benedictē altari simul imponuntur. Accedens vero femina cuius nomē per candelā extrahit illi plus ceteris q̄ honoris q̄ obsequij impendit. In hunc modū cū quedā matrona sanctum Andream extraxisset q̄ non ei placuisset reposita candela aliū habere voluit sed iterū idem occurrit. Quid plura! Tandem traxit sibi placentem. Cui cū multū exhibuisset obsequij per oēs dies vite et ad extrema perueniens esset moritura nō illuz sed beatum Andream sibi assistere vidit. En inquit ego sum ille despectus Andreas. Ex quo colligit q̄ nō nūq̄ sci etiā vltro se ingerūt hūane deuocōi. Quātū beat' iste apostolus se inuocātib' succurrē valeat seqns narracō declarat

Capitulum. lvij

ERant duo iuuenes. iuxta ecclesiam sancti Andree habitantes q̄ pro suis mercationibus remotas prouincias petere solebāt. Tē pore quodā cū profecti essent in Norwegiā frater Reynerus monachus noster tunc canonicus sancti Andree in Colonia sicut ipse mihi retulit quinque solidos illis dedit petens vt ex eis compararent pellē vni albam quales regio illa gignit ad substratoriuz coram altari sancti

Otium distinctio.

De diuersis visionibus.

Andree. Quod cū fecissent q̄ reuerterent tanta orta est in mari tempestas vt oēs mitteret in desperacōem. Hoc ideo factū reor ut dñs apostoli sui virtutē ostenderet. Recordati vero predicti iuuenes pellis sancti Andree contra procellas intumescētes ventos qz frementes illam cū fide leuaue rūt et ecce dñs apostoli sui meritis quē de mari vocauit suffragantibus impauit mari et ventis q̄ facta ē in ipsa hora tranquillitas tā magna vt omnes qui in nauī erāt mirarētur. Reuertentes vero coloniaz denarios reddiderunt. pellem beato Andree gratis offerentes collati non imme mores beneficij.

Cap. lviij.

Nuis quidā de traecto inferiori cū filio ad sanctū Jacobuz pfectus ē. Accidit si bene memini vt in quodam loco hospes eius ne scio quid perderet q̄ suspicōem de eo habēs furtū illi corā iudice ciuitatis imponeret. Quo n̄c gante q̄ dicente deus nouit q̄ sanctus Jacobus testis est me nunquā fuisse furem neqz furis socium. verbis iudex non credidit h̄ suspendi sētentia innocētem dānauit. Nidēs filius patrem dā natū nec aliquid ei prodesse fratribz testimonia flens q̄ eiulans dixit ad iudicē. Rogo vos dñe quatinus intuitu dei q̄ sancti Jacobi me suspēdat. patre meo dimisso. Ego enim noui innocētiā illius. Cuius fletibus q̄ istā cia tandē iudex vīctus patrē absoluit ipsū qz suspēdit. Pater vero tristis nimis cū socijs procedēs q̄ limina beati Jacobi visitās. ipsi qz p anima filij supplicās. Postqz ad locū suspēsionis rediit ait fratribz. Ecce fratres filius meus precor vt paululū subsistatis donec illū deponā q̄ sepeliam. Auditā voce patris r̄ndit. Bene venias pater adhuc. n. viuo Deposit⁹ ab eo q̄ interrogatus quenā esset causa tanti miraculi ait Sanctus Jacobus apostolus ab ea hora qua huic patibulo appensus sum. vsqz nūc manibus suis sustentauit me. Non esuriui non sitiui nihil doloris fēi nec vncqz melius mihi fuit omnibus diebus vite mee. Statimqz pariter ad beatum properantes apostoluz filius vt votum suuz solueret pater vt gratias rependeret. incolumes reuersi sunt in ciuitatem Traiectensem. Et est idem miraculum in eadem ciuitate sicut nobis retulit Wilhelmus monachus noster ibidem canonicus. valde celebre atqz notissimum. Apollo nius. Stupenda sunt que dicis. Celarius. Referaz tibi aliud miraculū de sancto Thoma apostolo. meo iudicio maius isto.

Cap. lix.

In villa que dicitur Holébach miles quidaz habitauit noīe Herardus? Hui' nepotes adhuc viuūt & vix aliq's i eadē reperiūt villa quē lateat miraculū. qđ de illo dicturus sum. **H**ic sāctū Thomā apostolu tam ardenter diligebat tā specialiter pre ceteris sāctis honora bat vt nulli pauperi in illi' noīe petenti elemosinam negaret. Multa prete rea priuata seruicia yt sunt orationes ieunia & missarum celebraçōes illi impēdere cōsueuit. **D**ie quadā deo pmittente omnium bonoz inimicus dyabolus ante hostiū militis pulsās sub forma & habitu peregrini in nomine sancti Thome hospicium petiuit. Quo sub omni festinacōe intromis so cū esset frigus & ille se algere simularet. **H**erardus capā suā futuratā bonā satis qua se tegeret iens cubitū trāsmisit. **M**ane vero cū is qui peregrinus videbatur non appareret & capa quesita non fuisset inuenta vxor marito irata ait. **S**epe ab huiusmōi trutianis illusus estis & adhuc a superstitionibus vestris nō cessatis. **E**hi ille tranquillo animo respondit. Noli turbari. bñ restituet nobis hoc damnū sāctus Thomas. **H**ec egit diabolus vt militem per dāmū cape ad impacientiā pnuocaret. & apostoli dilectionē in ei' corde extigeret. **S**ed militi cessit ad gloriā qđ dyabolus p parauerat ad ruinā & id ille āplius est accēlus vnde iste cōfusus ē ac cōpūctus ē. **N**ā paruo emēso tēpore Herardus limina beati Thome adire volēs cū eēt in procinctu positus circulū aureū in oculis vxoris i duas partes diuidēs eas qz coram illa cōiūgens vnā illi dedit & alteram sibi reseruauit dicēs. **H**uic signo credere debes. Rogo etiam vt quicq' annis reditū meū expectes quibus expletis nubas cui volueris. **E**t promisit ei. Qui via vadens longissima tandem cū magnis expēsis maximisq' laboribus peruenit ad ciuitatē sancti Thome apostoli. In qua a ciuibus offici olissime ē salutatus & cū tanta caritate suscep̄tus acsi vñus illorū eēt eis qz notissimus. Gratiam eandē ascribēs beato apostolo oratoriū eius in trauit & orauit se vxorē & omnia ad se p̄tinētia illi cōmendās. Post hec termini sui reminiscēs & in eodē die quinquēniū cōpletū considerās ingemuit & ait. **H**eu modo vxor mea viro alteri nubet. Impedierat deus iter eius propter hoc qđ sequitur. Qui cū tristis circūspiceret vidit predictū demonē in capa sua deambulantez. **E**t ait demon. Cognoscis me Herarde! Non inquit te cognosco sed capā. **R**fidit ille. **E**go sum qui in nomine apostoli hospiciū a te petiui. & capam tibi tuli pro qua & valde punitus sū. **E**t adiecit. **E**go sum dyabolus et preceptum est mihi vt anteq' homines cubitum vadant in domum tuā te transferam eo qđ vxor tua alteri viro nupserit & iam in nupcijs cum illo sedeat. **T**ollens eū in parte di ei ab india in theutoniam ab ortu solis in eius occasū transuerit & circa

Otiaua distinctio.

De diversis visionibus.

crepusculum in curia propria illū sine lesione depositus. Qui domuz suam si cut barbarus intrans cum uxorem propriam cum sponso suo vidisset comedentez proprius accessit. ea qz aspiciente partē circuli in cip̄hū mittēs abscessit. Quod ubi illa vidit mox extraxit et partem sibi dimissaz adiungens. cognovit eum suum eē maritum Statim qz exiliens in apertus ei' ruit. virum suū Herardum illū esse proclamans sponso valedicens. Quē tñ Herardus illa nocte pro honestate secū retinuit. Ecce tam in hoc qz i predicto miraculo satis perpeditur quātū beati apostoli diligētes se diligant atqz glorificēt. Apollonius. Nō miror si diligētes se diligūt cū supra dictū ē de sancto Andrea qz etiam se contēnenti semine ad diligen dū ingesserit. Cesarius. Sicut supra ostensū est de sancto Johāne baptista sicut apostoli diligentibus se penaz impēdunt. Ita suos cōceptores qñqz puniunt. Apollonius. Da exemplum. Cesarius. Prior de scō Bartholomeo premittā vnū miraculū deinde qd p̄ctis lib̄ūgā exēplū.

Capitulum. lx.

In monte sancti salvatoris iuxta Aquigranī nuper inclusa quēdā defūcta ē. que int̄ suas reliquias etiā dentē habuit sci Bartholomei apostoli. Hec cū schissset sacerdos qui ei missas celebrabat eum qz postulasset qz illa nō annuisset recessū minabatur nisi saltez me diā ei partem donaret. Illa vero dentē illum diligens qz sacerdote carere nolēs ut diuideretur consenit licet inuitissime. Mira res. Mox enim vt sacerdos cultellū denti supposu t acī denuo sanctus pateretur guttam de illo sanguis erupit. Quo viso sacerdos territus est dentē qz incluse dimisit integrum. Ego vero eundem dentē anno preterito vidi apud sādīmōiales in porceto. Qz quātōqz apostoli contēnentes se puniāt ecce exēplū

Capitulum. lxi

Dicitrona quedam specialem apostoluz habere volēs cū eo modo quo supra dictū ē de sancto Andrea per cādelam beatū Judam ut puto extraxisset irata retro cistam candelā cū nomine iactauit. Dolebat. n. habere vnū de nominatis apostolis vti est sanct⁹ Johānes euangelista sue beatus Jacobus. Cui nocte in sōnis apparens dure sat. corripuit cōquerēs se ab ea cōtéptuz qz post cistaz indigne plectum. Nec sic quieuit donec verbis addite sūt plage. Integro enī anno lecto paralitica decubuit. Apollonius. Licet sic p̄ sortes apostolos eligere. Cesarius. Sorte Mathias apostolus legitur electus. Nō tamē ideo ē elect⁹ vt alījs atēponeretur sed vt p̄ eū duodenari⁹ p̄ iudā diminut⁹ suppleref.

Distinctio octaua

De diuersis visionibus.

Puto tamen ab eadem electione huiusmodi sortes descendisse. Audiri Coloniae quendam litteratum sacerdotem palam in ecclesia reprobare tales electiones. Omnes inquit apostoli eque sunt sancti et idcirco omnes a nobis eque honorandi. Quod si alicui illorum specialis honor est exhibendo beato Petro per quem regia nostra conuersa est ad fidem illi iudico esse impendendum. Ipsum specialem apostolum nobis christus destinavit. Beatus vero heribertus et successor eius peregrinus Coloniensis archiepiscopi in ciuitate Colonia omnibus apostolis vnam ecclesiam conuentualis condiderunt in quibus omnibus simul equalis honor idem quod seruicium exhiberetur. Quantum enim mereantur in ecclesia eadem Christo eius quod apostolis digne seruientes ex modico quod sequitur poteris perpendere.

Capitulum. lxij

Quoniam incendium illud maximum quod erat sub Adolpho archiepiscopo magnam partem ciuitatis Coloniensis consumpsisset. mulier quedam que ecclesie sanctorum apostolorum pro sua mercede braxare consueuerat dominum ligneam prope positam habebat. Cui cum incendium ex vicinis domibus propinquasset filia eius vasa et superpellabilem efferre cepit. Quod ubi mater comperit restitit dicens. Non filia noli sed omnia refer in dominum. Sic quod clausa domo mater spez habens in sanctis apostolis ecclesiam eorum adiicit sic quod orauit. Sancti apostoli si vnde vobis fideliter digne quod seruui. custodite dominum meum et vestra. Mira fides feminine mira et virtus apostolorum. Qui propriam ecclesiam ex parte concremari permiserunt braxatricis sue dominum in medias flammis positam non sine admiratione multorum illesam seruare cuperunt. Apollonius Valde honorandi sunt apostoli per quos mundus iste iudicabitur. Cesarius. Hec mihi reuocant ad memoriam cuius cuiusdam dictum sive factum relatione dignum.

Capitulum. lxiii.

In Colonia burgensis quidam erat homo diuines ac potens Karolus nomine pater domini Karoli abbatis quandoque vilariensis. Hic cum audisset quia apostoli iudicaturi essent cogitauit intra se dicens. Peccatum graue est et lapides anchorare valde sunt ponderosi. Emam ergo lapides tales ad futuram fabricam sanctorum apostolorum ut cum in die iudicij opera mea

Octaua Distinctio

De diversis visionibus.

bona necnō & mala posita fuerint in statera apostoli qui iudices erunt
istos lanci opera mea bona continentū immittent & mox preponderabit
Emitt ergo nūiū plenā lapidibus quos per currus portari & iuxta ecclē
siam apostolorum deponi fecit. Quem cum canonici interrogassent quid
sibi vellet per lapides illos. Respondit. Aliqua dierum renouanda est ec
clesia ista & tunc erunt vobis necessarii. Non multo post cū extenderetur
ecclesia. occasione vt puto eozdem lapidum in fundamento positi sunt.
Hec de apostoloꝝ visionibus dicta sūt. Nunc aliqua tibi dicam de mar
tiribꝫ. **A**pollonius. Quid faciant martires. quare martires dicatur.
vel quot sūt genera martirij prius mihi edicas. **C**esarīus. Facilis ho
rum solucio est.

Capitulum.lxxij.

Quisa non pena facit martires. Duo enī latrones Christo affixi
sunt hic inde. Unus martir effectus est propter virtutēz confessio
nis. alteri pena sua initium fuit eterne damnationis. Martires. n.
grece testes dicuntur latine eo ꝑ pro testimonio fidei occisi sunt. Sunt au
tem quatuor genera martirij. Quidam occisi sunt propter solam innocē
tiā. vt Abel. Alij propter iusticiā. vt prophete & Johannes baptista.
Alij propter zelum legis. vt septem fratres Machabei. Alij propter fidez
Christi vt apostoli eozqꝫ successores et hi antonomatice dicuntur mar
tires id ē testes quia sanguinis sui effusionē fidei Christi subscripterūt
Apollonius. Attendunt sancti cum a nobis venerantur. **C**esarīus.
Etiam adhuc enim per diuersas visiones suas manifestant mortalibus
reliquias. vt veneratibus illas debitores fiant.

Capitulum.lxy.

Quando renouata est ecclesia Dunnensis quondam martiruz
corpora ex sacra legione thebcorum illic reperta sunt. Ex quibus
cum unum corpus integrum et preterea pars alterius martiris
nobis data fuisset quidam adolescenti talis de eis visio ostensa est. Si
debatur sibi in somnis stare iuxta scrinium earundem reliquiarum. Cui
cum quidam diceret nosti quid in isto scrinio contineatur et monachus
responderet etiam corpus martiris nostri Ille subiunxit. Talleris nā vir
vnum et dimidius in eo iacent. Quod yscqꝫ ad illud tempus omnes nos
latuit. Tante enim virtutis sunt eadem sacra ossa vt aqua superfusa va
rijs infirmitatibus sit medela Maxime tamen sanat tumores ac inflatio
nes. Et vero fidelibus in periculis succurrant visio subsequēs declarat.

Capitulum. lxvij.

Hanno gratie. m. cc. xvij. cruce signati ex tota Alemania ac Frisia cū trecētis fere nauibus circa idus iulij intrauerūt portum vlxis bone In quo dū p aliquot dies morarent̄ plures naues illic ex pedantes ad petitionē Seueri epi iā dicti ciuitatis et episcopi eborenſis necnō q̄ tēplarioꝝ atq; hospitalariorū castrū saracenoꝝ noie alkazer id est omniū carcer obſederūt. Sexta vero feria post nativitatē beate di genitricis marie cōgregati sunt cōtra eos quatuor saracenoꝝ reges habentes in exercitu suo ad centum milia pugnatorū. Quibꝫ christiani nūe ro minores h̄ fide maiores sanctum Jacobū beatūq; Vincētū regionis illius patronū et alios si quos poterant sanctos inuocantes hostibus occurrerūt In primo vero cōgressu vnu regū cecidit interfectoru nō erat numerus. plurimi captiuati sūt Qui cū per exercitū ducerentur a christiani querebant signa victorum afferentes cādīdissimaz aciez crucis rubras in pectore gerenteꝝ suorū multitudinē in fugam conuertisse. Insup galee quas per mare contra christianos cōduxerant celestis illius visionis terrore sunt fugate. Quod peregrini audiētes gratias egerūt Christo qui martirum suorum auxilia eis destinare dignatus est de celo. Hec mihi relata sunt ab his qui certamini interfuerūt et ex ore saracenorum que dicta sunt audierūt. Apollonius. Est ne peccatū cū martirum reliquias ire ad exquisita nature! Cefarius Peccatū ē si gestātes illas nō excusauerit necessitas. Sancti nō abhorret fetore nature sed culpe.

Capitulum. lxvij.

Bernhardus mōachus noster tempore quodā ante cōuersionem nescio quo iturus. reliquias beatorū martirū Johānis et pauli i capsula ad latus portabat. Quē cū carnis incētiua ad delectationem mouerēt. sancti martires qr motus illicitos restringere nō conaret p capsellā lat̄ eius dure satis tundere ceperūt. Qd cū ille nō aduerteret q̄ motibꝫ libidiosis q̄scētibꝫ ec tunsiōes cessarēt p horas aliquas cū iterū titillacōes surgerēt renouate sūt q̄ pūctiōes. Ac si sancti suū baiulū voce prophetica icreparēt dicētes. Nūdare. q̄ fers vasa dñi. Vasa dñi sunt corpora scōꝝ. Hic ē q̄ achimelech sacerdos cū hesitarz pueris dauid dare panē sāctū. dauid r̄ndit Et quid ē si de mulieribus agitur? continuimus nos ab heri q̄ nuduſterciꝫ qn̄ egrediebamur q̄ fuēt vasa. i. corpora puerum sancta. i. munda a concubitu. Et sicut retulit predictus Bernardus mor ut notare cepit penam inquantum potuit compescuit culpaz ex hoc

Otiaua Distinctio

De diversis visionibus.

discēs q̄ sanctis placet nō solū mūdicia mētis h̄ et corporis. **Apollo**
nus. Quid sentis de predicatoribus illis qui tm̄ propter questū sancto
suz reliquias circumferunt multosq; decipiunt? **Cesarius.** De sancti ad ta
lum truphas indignentur dicam tibi quod monachus quidam de
Bruwilre mihi recitauit.

Capitulum.levij.

Quando ecclesiam suam monachi jā dicti cenobij ampliare dispo
suerūt per quosdā sacerdotes seculares in lingua potentes et ad
emungēdum pecunias efficaces dentem patroni sui beati ponti
ficiis Nicolai ad diuersas transmiserunt pūncias. Erat enim cristallo in
elusus. Die quadam cū predicatores cōductich̄ inhoneste se gerēdo vas
tantarū reliquiarū circūferrēt cristallus crepuit ac si illorū blasphemias
pōtifer reuerendissimus sustinere nō posset. Quo miraculo viso monachi
dentem retulerūt neq; ad tale opus vltra euz de monasterio efferri passi
sūt. Ego rupturam eius cristalli vidi. **Apollonius** Quid est q̄ quidam
martires alīs majora signa faciunt post morte. Est ne hoc ex aliqua emi
nētiā sanctitatis? **Cesarius.** Sicut superius dixi miracula nō sūt de sub
stantia meriti sed signa sanctitatis. Quidā sancti in vita sua multa signa
faciūt et post mortē quiescunt. Alīj econuerso quia nulla sanctitatis sue i
dicia in mundo dederunt. post
mortem miraculis clarescunt. **Capitulum.lxix.**

Batus vero Thomas episcopus Cātuariensis qui nostris tēpo
ribus pro ecclesie libertate vsq; ad mortē dimicauit nullis mira
culis in suis persecutionibus coruscavit satisq; de illo post occisi
one disputatū est. Quidā dixerūt eum dānatū vt regni proditorem alīj
martirem vti ecclesie defensorē. Eadem questio Parisius iter magistros
vētilata ē. Nā mḡ Rogerus iurauit illū dignū fuisse morte. q̄ si nō tali
btū viri ostaciā iudicās cōtūaciā Ecōtra mḡ Petrus cātor Jurauit esse
martirē deo dignū vtpote p̄ libertate ecclesie cruciatū. Quorū q̄stionē
Christ̄ soluit cū multis q̄ magnis illū signis glorificauit. Non ideo tam
apostolusue alīs magnis martirib; i meritis p̄ferēd; ē q̄ tāta q̄ tā crebra
miracula p̄ mortē fecisse nō legūt. Simile hēs de scō Annōe Coloniensi
archiepiscopo. Cui cū p̄ mortē multi detraherēt dicētes eū ecclesiaz fuis
se dimēbratorē i ciuiū suoꝝ exēcatorē. dñs de⁹ in trāslacōe illius quāte
sāctitatis eēt signis plurimis oñdit **Apolloni⁹.** Probabile ē qđ dicas
h̄ aliud ē qđ me mouet. Sepe cōtigit vt p̄ reliquijs sāctoz alie res habe
antur q̄ pro veris falsa venerentur. Videntur tibi huiusmodi venerato
res peccare an mereri? **Cesarius.** Meo iudicio ignorantia in talibus

Distinctio octaua

De diuersis visionibus.

excusat culpam. pietas meretur gratiam. Hoc verum esse certum est quia quandoq; dominus per falsas reliquias ad honorem sanctorum quib; ascribuntur. et fide honoratibus illos miracula operatur. Verbi gratia.

Capitulum. lxx.

Miles quidā predictum martirez beatū Thomā cantuariense ardentissime diligens si aliquid de illius posset habere reliquijs circumquaq; investigauit. Hoc cū audisset quidā dolosus sacerdos in cuius domo hospitabatur ait illi. Ego frenuz quo diu vslis est beatus Thomas penes me habeo. et sepe virtutes eius expertus sum. Quod miles audiens et ita esse putans sacerdoti pecuniam postulatā letus obtulit. et frenū cū multa deuotione recepit. Deus vero cui nihil est impossibile fidē militis remunerare volens ad honorem sui martiris multa per idē frenum facere dignatus est miracula. Quod miles cōsiderans in honore martiris ecclesiam condidit loco reliquiarū frenū sacerdotis pessimi i ea reponēs. Hic sit finis de visionibus martirū qz cōpendio uti volens ad ordinem festino confessorum. **A**pollonius. Qui sint cōfessores et quare sic dicti mihi edicto postea visiones subiungas.

Capitulum. lxxi.

Cesarius.

Hordinē cōfessorū pertinet pōtifices abbates. clerci. monachi. necnon et layci. religiosi. Christū vita et ore cōfitentes et sine sanguinis sui effusione ad cū quē cōfessi sūt migrātes. Tempore persecutōnis omnes christiani cōfessores dicti sūt Christuz in suis tribulatiōnibus corde et ore cōsistentes. maxime cum hi qui pro illo passi sūt. Qui postea antonomatice dicti sunt martyres et nomen confessorum specificatum est maxime ad sacerdotes dñi peccatorum confessiones recipientes quibus data est a domino potestas ligandi atq; soluendi. **A**polloni^z. Qui tibi videntur maiores martyres an confessores? **C**esar^z. Questio hec soluenda est secundum excessus et excedentia licet ordo martirum ordinem confessorum precellat dignitate quidam tamen confessores quibusdam martiribus merito longe sunt superiores. Inde habes in hymno Plus currit in certamine confessor iste sustinens qz martir idū suffrrens mucrone fundens sanguinem. Ecce exemplum. Certum est ordinem episcoporum digniorē esse ordine abbatum. artī quidam abbates regales quibusdam episcopis gloria et honore maiores sūt. **A**polloni^z. Consentio. **C**esarius. Quanta sit in visionibus beatorum confessorum consolatio paucis tibi explicabo.

Octaua Distinctio **D**e diuersis visionibus.

Capitulum.lxxij.

Et quidaz apud nos conuersus cuius nomē prodere nō licet vir bone cōuersacionis et sanctum Nicolau specialiter diligēs. Iste sicut ab ore eius audiui in quadam solemnitate. infra matutinas iam dictum confessorem pontificalibus induitum in choro stare conspergit. De cuius visione que magne fuit reuerencie tantum gaudij cor eius oce pit ut sibi altitudine duorum pedum a terra suspensus videretur. Non solum hic beatissimus p̄t̄f̄r̄ perfectorum visitator sed et miserorum in summis necessitatibus esse dīnoscitur.

Capitulum.lxxvij.

Nondū duo anni sūt elapsi q̄ in villa quadam iurta Coloniam s̄e nuper illic audiui cum preferirez loco furis quidaz deprehensus est. Utrum eslet reus vel innocens mihi dici non potuit. Quē cū morti adiudicatum et laqueo collo eius iniecto in patibulo appendissent ille nullum dolorem sustinēs euz iam mortuus estimaretur clara voce clamauit In vanum laboratis non poteritis me strangulare sanctus episcopus dñs meus Nicolaus mihi assistit. En video illū. Quod multi audientes et ita esse experimento cognoscentes putantes eū innocentē ob honorem sancti Nicolai depositum abire permisserūt. Qui briu Wilre ad memoriā sui liberatoris currens gratias egit se a suspendio illius meritis ab solutum proclamās. Apollonius. Audiui ab infancia q̄ sanctus Nicolaus omnes episcopos misericordia precellat. Cesarius. Tante pietatis ē q̄ misericordie vt q̄ malos a morte sicut dictū ē sepe liberet q̄ bonos mori desideret. Illos vt emēdētur. Justos vt eterna beatitudine fruant. Reuera dissolui q̄ esse cum Christo multo melius est. Et beati sunt mori qui in domino moriuntur.

Capitulum.lxxvij.

Hec mōachus de Lucka cui? i superioribus memini in quadā cō huētuali ecclesia Sarōie q̄ Lucka dicit scolas frequētauit. Cūq; i cimiterio multi lateres eēnt repositi ad fabricā oratorij ipse sicut puer vñū ex eis tulitq; i eo sculpere cepit. Qd cū mḡr̄ eius vidisset terruit cū dices. Depone laterē qr̄ excōicat' es. Ad qd vñū puer territ' mox ce pit iſfirmari. Cūq; iualescēte morbo ad extrea deuēissz. q̄ iā morituro data cādela fuissz in manū duos p̄t̄f̄ces beatum scilicet Nicolaum et sanctum Paternianū prefate ecclesie patronū corā se stare vidit et cognovit.

Distinctio octaua

De diuersis visionibus.

Stabant autem in habitu pontificali et in claritate magna. dixitque ad sanctum Paternianum Beatus Nicolaus Mis ut tollamus puerum nobiscum? Respondebat ille. Non. quia in alio ordine morietur. Sicque disparuerunt. Eadem hora puer cōualescens surrexit. et magistro eius qui preses fuerat tunc epis miraculum diuulgante in ecclesia est appulsum. et ad honorem tatorum pontificum. Ecce deum laudamus decatatum. Hec mihi ab eodem domina nup relata sunt.

Capituluz. lxxv.

In villa que Leiglinge vocatur et circa duo miliaria distat a Colonia ante hoc septennium contigit quod dicturus suis. Puer quodam simplex cuiusdam matrone illic pecora pavuit. Hic beatum Nicolauz in eum diligebat. ut singulis diebus medietate panis sui in hora illius pauperibus erogaret. Orationibus etiam assiduis misericordiis eius interpellabat. Cuius deuotis obsequijs beatus pontifex delectatus die quadam ei in agro apparuit in forma et habitu venerandi senis. ait. Puer bone misericordie domini. Cui cum ille responderet. domine adhuc nimis est mane si hoc facerem dominus. Fac quod dixi quod hodie ante solis occasum moritur. Quod puer territus cum interrogaret eum. domine quis es? Redit ille Ego sum Nicolaus episcopus quem semper exoras et cui prandialis tua dividere consueisti modo veni remunerare te. Unde ergo ad hospitium tuum et accipe corpus domini et prepara te. quia hodie ut dixi morieris. Sicque disparuit. Cumque puer cum omnibus reuersus fuisset et dominus eius interrogasset quare tam mane venisset respondebat. Necessitas operavit me quod ante noctem moriturus sum. Et illa deliras Reduc ergo gregem ad pastum quia non morieris. Qui statim in lecto se reclinans cum sacerdotem perivisset et ille venisset. Ait ei matrona Timeo puerum istum aliquid fantasie vidisse. inuestigate ab eo diligenter quid viderit quid habeat vel quae talia loquatur. Quod cum fecisset sacerdos puer ei visionem per ordinem recitauit. De cuius manibus cum comunicasset hora predicta expirauit. Ecce in his duobus pueris cognoscere poteritis pietatem sancti Nicolai pontificis Scolarem consilio sancti Paterniani distulit spe vite melioris. Pastorem hunc fidelem secum duxit ad pascua eterne viriditatis.

Apollonius. Quia sanctus Nicolaus crebrius alijs pontificibus in ecclesiis tam in scripturis quam in picturis representatur vellem si esse posset aliquam videre imaginem faciei illius simillimam per quam memoria eius menti mee tenacius imprimeretur. **C**esarinus. Ostendam tibi quandam mirifice operis yconam que ab eo qui sanctum Nicolaum in carne vidit fertur formata et ad illius similitudinem depicta.

Capitulum. lxxvi.

In porceto monasterio quod iuxta Aquiligrani situm est tabula cubitalis est imaginé beati pótificis Nicolai ab umbilico et sursum in se repñtás quā beatus Gregorius regis grecie filius et cenobij eius dē primus abbas atq; fūdator illuc aduerxit. Dicitur eadez fuisse ycona quā barbarus sicut in miraculis sancti Nicolai legitur tulit et ad custodi am sui telonei posuit cuius occasione ad fidēz cōuersus est cuz sua perdi disset et cesa imagine eadē recepisset. Plurime per eam virtutes facte sunt maxime in pregnantibus. Tēpore quodā cū ad domū cuiusdā honeste matrone in partu laboratis fuisset deportata et cōtra eā ad parietē suspe sa ea hora qua partū edidit ne parietē quasi attenderet cunctis qui ad erant intuētibus tabula se vertit. Est autē eiusdem imaginis facies oblō ga et obesa multe grauitatis et reuerētie in fronte caluicies capilli tam capitis q̄z barbe cādide canicie. Nuper vero mōachis cedētibus sāctimoniales ordinis nostri cū tabula locū receperūt. **Apollonius.** Satis me edificat hūilitas beati huius cōfessoris qui se superius cibatuꝝ gloriatur in pane pauperis pastoris. **Cesarius.** Quis maior Christo qui in iudicio dicturus est. Esuriui et dedistis mihi manducare! Nullus. Quantū ve ro Christo eiꝝ btis cōfessoribus elemosina placeat vel quā valēter his qui faciūt illam in piculis succurrat ex sequenti visione demonstrabitur.

Capitulum. lxxvii.

Magister Johannes decanus Aquensis cū scolaris esset tam gra uiter tēpore quodā infirmatus est ut cōfessus et inunctus nihil ei nisi mors esse videretur. Cui cū materia rappa eēt i cerebrū solus iacēs in excessum venit viditq; homines sibi ignotos intrare qui lances quas manibus portabant cū lignis breuibus et quadratis ante ipm po nebant. Stantibus eis ex vna parte lectuli cōteplatus est introire tres in clitos confessores sanctum videlicet Martinum thuronensem et sanctum Hodehardū episcopum Hildeshenensem beatumq; Berwardum qui eum ex parte altera circūstetere in quorum aspectu puer Johannes vni imponitur lanci et ligna ponderis altere. Cunq; eleuata statera inuenit esset eger minus habens predicti confessoris puerum parvulum et mendicium sinui eius imposuerunt qui simul lancem aduersam mor suspendentes lignis grauiores apparuerūt. Statiq; Johannes qui mihi visioez hāc retulit i sudore erūpēs crīsim fecit et de eadē infirmitate citius cōualuit. **Apolloniꝝ.** Quid scolaris egrotatis pōderacō vel qđ pueri pauperis

Ottaua distinc^o

De diuersis visionibus.

significet adiectio pos^t ignoroz. **C**esarius. Puer idē valde paup erat q̄ respectus cuius in tm̄ misertus ē Johānes vt ei q̄ panez frequēter da ret q̄ matri cōmendaret. Homines barbaros qui eū in lance appēdebāt demōes fuisse suspicor qui seper moriētibus se ingerūt ligna pueri pecca ta. Que q̄r meritis eius grauiora videātur sancti cōfessores quos sepi^r interpellauerat elemosinariū eius lanci imiserūt cuius bñficio adiutus est Quod vero vita humana q̄nq̄ propter elemosinas morti subtrahāt ha bes exemplū in vita sancti Johānis eleymon de Petro telonario pene i cōsimili casu et visione. Hinc est q̄ nabuchodonosor regi cū se in visione vidisset sub figura arboris ab angelo eē precidendū Daniel cōsuluit ut peccata elemosinis redimeret. Qd̄ vero ob peccata etiaz ante tēpus q̄n q̄ vita hominis precidatur. idēz Daniel testis est. Cūq̄ Balthasar pre dicti regis filius cū vroribus q̄ cōcubinis in vasis tēpli dñi cōiuādo de um irritaret. vidit cōtra se articulos manus scribentis in pariете tria hec verba. Mane thetel phares. Quā scripturā sic Daniel regi interpretatus ē Mane id ē ante tēpus diu nūerauit deus regnū tuū. q̄ cōplete illud. Ethel appēluz ē in statera q̄ inuētū ē minus habens. s. de iusticia Et q̄ pec cata prepōderauerūt eadē nocte occisus est q̄ diuisū ē regnū eius. medis q̄ persis. **A**pollonius. Placet qd̄ dicis **C**esarius. Tres prefati pon tifices alioz triū epoꝝ visionē mihi ad memoria reuocant relatu dignā.

Capitulum.lxxviii.

Bone memorie **G**erardus abb clareuallis qui nostris tēporibus fuit cū tempore quodā visitandi gratia pergeret ad claustrum q̄ apō religiosos fratres sancti Matthei hospitaretur eadē nocte di tis matutinis ecclesie criptā solus intravit et sepulchra sāctorū Eucharīj Valerij atq̄z Materni qui Treueroꝝ primi erant episcopiz nostraz regi onū apli deuote satis orauit. Maxime tamē petiuit sibi reuelari diuinit^r vtrū magis expediret in officio abbacie manere vel illam resignare. Cui glorioz illi tres psules i multo splēdoze simul apparētes dixerūt. Frater nequaq̄z officiū tuū resignes q̄r i breui cū palma martirij ad nos puenies. Hicqz dispuerūt. Mane cū eēt pfecturus pposit^rsci Simeonis eū vt se cū i reditu hospitari dignaret rogauit qd̄ q̄ pmisit. Cūq̄ cōpleta visita tione rediret Treueri de pmissioꝝ satis eū penituit. volēs itez orare vbi prius quedā neglecta in prima vilitacōe sperās sibi denyo eē reuelāda. **A**pollonius. Que fuerūt illa **C**esarius. Ibi aia sācti Materni fuissz intra illos quadraginta dies quibus sepultus fuerat. Quid plura! Pro missi sui memor in domo ppositi se recepit q̄ sicut ipse pcurauerat in ipsa

.1.i.

nocte solito maturius surgens et matutinas decantans. modo achis relictae et couerto assuerto ad ecclesiā sancti Eucharij prexit cripta intravit ubi se forma prioris visionis prefatos pontifices videre meruit. Non quē sacerdos Eucharius. Noui ad quod veneris. Ecce Maternus interroga eū. Qd cuz fecisset r̄ndit ille Anima mea per illos quadraginta dies fuit in paradyso et qz sciebat se ad corpus esse reuersurā mercede sibi i celestibus preparata frui nō potuit. Mane ergo i officio tuo qz per palmā martirij cito nob sociaberis. Qd ita factum est. Nam a quodā misero propter zelum ordinis latenter interfactus ē. Deinde beatus Notifer adiūxit. Existete me in paradyso nil actum ē in mundo quod nō viderim. Vides quāta sit potencia electe anime a corpore exute. Si tanta videt in terrestri paradyso quāta putas videt qsi fruitur deo! Apollonius. Non abigo. quin oia tūc sciat et videat. Si sacerdos Benedictus adhuc existēt corruptibilis ex beneficio vnius aie celos penetrāt totū mundum vidit sub uno radio solis ante oculos suos collectū nō mirū si anima deo vnta cōtemplatur omnia. Cesarius. Bene sentis et hic de confessoribus sit finis. De visionibus vero quarundam virginum aliqua tibi referam prius tamen de ipso ordine virginali te expediāz.

Capitulum. lxxix.

Anta ē gloria virginalis ut angelis cōparetur quia qui non nubet neqz nubetur. erūt sicut angeli dei. Hinc ē qz in tabernaculo federis tertio opimēto qd erat de pellibz rubricatis quartū fuerat suppositū de pellibus iacinctinis. Per pelles rubricatas designatur martirii qd ē cōsumatio oīm virtutū. p iacinctinas que aerei sunt coloris virginitas. que vt quidā dicūt sup omnē virtutē ē et angelicam redolent cōversatiōez. Virgines sequunt agnū quo cūqz ierit vtro qz pede. i. integritate mentis et corporis. Apolloni Ergo virgines cōtinētibus et cōiugatis maiores sūt. Cesarius. Maiores sūt si cōpares statū ad statū. qz dignior ē ordo virginū qz ordo cōiugatorū. Atqz in ordine cōiugatorū vel viduarū multi sūt multis virginibus in merito multo maiores. qz penes carnis integratatem que virtus nō est. quā etiā infides habet meritum nō consistit sed penes caritatem. Quis ergo audiret aliquas virgines etiam sanctissimas patriarchis. prophetis. et apostolū qui cōiugati erant pene omnes anteferre? Apollonius. Quid ergo est qz sancti in tantū cōmandant virginitatem? Cesari. Ut oīdant quā tu deo placeat castitas. Hec in virginibz vocat virginitas sive cōtinētia virginis. in cōiugibz pudicitia cōiugalis viduis cōtinētia viduatis unde de

Octaua distinc^{tio}

De diuersis visionibus.

eodē semine quod de manu seminatis cecidit in bonā terrā aliud fecit fructū tricesimū. Aliud sexagesimū. Aliud cētesimū. Primus debetur coniugatis. secundus viduis & cōtinētibus. tertius virginibus. Et est sepe in p̄mio tricesimus maior cētesimo. & hoc propter intēsionē caritatis. Hinc ē ꝑ beatam Mariā magdalenā ecclesia i Letanijs anteposuit virginibus ne illis propter ruinā inferior vīdeatur. Mōueris tñ melius eē cōtinere q̄z nubere q̄ Christus qui sapiētissimus ē virginitatē elegit et studiū seruandae virginitatis p̄ Christo. caritatis virtutē plurimū icendit. Quā sint iocundae q̄ salutifere visiones sanctarum virginum sequentia declarabunt.

Capitulum. lxx.

Tenerabilis Theodericus ep̄s de Liuonia cui supra memini cū tpe quodam sāctimoniales consecraret sanctaz Mariā magdale-nā viduis astare ynus monachoꝝ vīdit beatā vero Margaretā virginibus. Inter stantes deābulabāt vocatas p̄tabant. coronasi ve lamina cōponebāt. Erat n. tali vīsōe dign' vtpote vir bon' & religiosus.

Capitulum. lxiij.

In Wilario domo ordinis nostri & dioecesis Leodiensis mōach⁹ quidam ē Arnold⁹ nomie vite laudabilis & magnū habēs zelū circa ordinis disciplinaz. Hic cū ex nimia abstinentia i tātū stomā chū suū infrigidasset vt vix aliquos cibos reciperet uno recepta mox ej⁹ ceret. tpe quodā ad tñ deuenerat defectuz vt lecto decubēs mortē mina retur. Cui beata Maria magdalena nocte appārēs visibiliter pectore dis coopto cōtra locū stomachi manū misit ac deliniuit. Qui ex sacre manus attacku adeo confortatus est vt mane surgens sanus non absq̄ magna fratrum admiratione chorū intraret.

Capitulum. lxxiij.

Becordor nūc dñe Bertrudis abbatisse de Bouene q̄ satis mirabiliter p̄ vīsōne cuiusdā sacre virginis sicut ipsa mihi retulit sānata ē. Nec cū pene p̄ dimidiū annū vehemēti dolore oculoz crūciaretur scām Luthildē virginē cui⁹ memoria i eodē cenobio celebris est studuit inuocare meritis eius sperās adiuuari. Quodā mane in lecto suo pene ceca iacēs & vigilās iā dictā virginē in veste cādida coram se stare consperit. Cuius oculos cum tam veste q̄z manu terasset. continuo clare vīdit & omnis dolor. **C**apitulum. lxxiiiij.

.II. Z.

Octaua distinc*ti*o. **D**e diuersis visionibus.

In eiusdem sacre virginis altari scilicet p ornatu imago gloriose martiris & virginis Katherine lignea & sculpta decenter stare consuevit. Die quadam matrona quedam honesta Alheydis nomine uxor Wyrici militis de gruzue coram illa cum pedissequa sua ad orationes stetit. Erat autem imago p negligetiam ut puto sic posita ut pene vultum totaliter haberet ad parietem. Que dum se multum morose in oculis tam dictarum seminorum verteret clamauit famula. Vide et dñia videte qualem imago hec regiret se. Redit illa. Et ego video. Viderunt hoc ipsum & alie mulieres illic statim vir annus expletus est ex quo contigit hec visio miraculosa. **A**pollonius. Quia huius sacratissime virginis Katherine ossa oleum stillare non cessat certum est illa multum esse suauem ac misericordem. **C**esarius. Virtutum earumdem indicium emanans ex ossibus eius est oleum.

Capitulum. lxxvii.

Retulit nobis dñs Henricus abbas de Stimenu quod de osse eius dum nobis de eodem particulari frangeret gutta olei crupit. Quam ne super terram caderet vir retinuit. Sed quid dicam de gutta cum eius sacra tuba sicut hi qui in instanti de syna venerantur oleo sit repleta. Viderunt. n. caput eius cum capillis & ossibus natare in oleo. De quo tunc a monachis loci diversa vascula sacri liquoris recuperata sunt nobis quam ceteri religiosi reuertentes eadem pro beneficio diuiserunt. **A**pollonius. Uel iam nunc aliquas de nostris virginibus scilicet undecim milibus audire visiones que nos ad aplice illarum incitarunt veneracionem. **C**esarius. Referam tibi quedam que hanc earum reliquias terrori sunt si circa illas fuerint negligentes. consolationi autem si habitas venerentur.

Capitulum. lxxv.

In Folcodesrode domo ordinis cisterciensis que in Thuringia sita est abbas quidam ante annos paucos defunctus est qui circa sanctorum reliquias satis extiterat deuotus. Unde et dominus huiusmodi eius visione ostendere dignatus est. Nocte quadam in sonis Coloniensis in ecclesia sanctarum undecim milium virginum se transpositum vidit extra eius septa iuxta quedam murum tria virginum corpora sepulta intellexit quarum nomina sunt Theumata Eleumata Christacia. Mox Coloniensis pergens et locum reuelatum ex canticis indicibus cognoscens abbatissam adiit. visum exposuit et ut sibi querere licet quas viderat petiuit et obtinuit. Ostensus est ei quidam nomine Ulricus cui consuetudo erat earumdem sacrarum martirum corpora effondere. Conductus vero ab abbe cum in loco denoato duos repperisset sarcophaga

Otava distinctio

De diversis visionibus.

gos et uno aperto inter ossa sacra pectinē pulcherrimū vidisset cōcupiuit q̄ tulit eūq̄ chyrothece sue immissū i sinū piecit. A quo euz impediret in fodiendo eū extraxit. sup fossā illū ponēs in loco eminēti. Supueniens quedā ex sororibus tam curialitate q̄ sāditate pectinis delectata secrete tulit q̄ abijt. Corporibus vero effossis q̄ in scrinio decēter cōpositis cum mane abb cū eis pfiscisci posuisset eadē nocte in forma q̄ habitu viginis illi sōnis appentes dixerūt. Ecū ire nō possumus. Quibus cū r̄ndiss quare dilectissime dñe. Sbiūxit vna. Quia pectinē meū perdidī quem mihi mater mea dedit cū de patria mea egredicer. Et ille. Quis habet illū dñs mea? R̄ndit. Q̄n Ulric⁹ sepulchrū meū aperuit q̄ vidisset illū chyrothece sue imposuit cū qua abscondit illū in sinu suo. Quē cū extractū sup marginem fosse posuisset supueniens quedā sanctimōialis Friderindis nomine furata est illum. Mane ad abbatissam veniēs ait. Quod ē nomē hominis qui virgines has effodit? R̄ndit. Ulricus. Et adiecit. Est hic aliqua domina que vocetur Friderindis? R̄ndēte ea. Etiā sbiecit. Peto vt vterq; vocetur Quod cū factum eēt ait Ulrico. Q̄n corpora sacra effodisti. pectinē tibi inuenisti cetera que supradicta sūt adiūgēs. R̄ndente illo dñe verū est. Cōuersus ad Friderindē dixit. Et vos dñs tulistis illū. Qua constante subintulit. Rogo vt restituatis pectinez qz sine illo meū ire renūt. Quem cū celerius retulisset q̄ ab abbate in scrinio posit⁹ fuisset ad monasteriū suū illas deuerit in quo cū multa gloria sūt suscep̄t q̄ in loco hōsto locate. In magna fuerat veneracōe h̄ hoc q̄ diu vixit abbas ille cui se reuelauerant. Tēpore scismatis qd erat inter Philippū et Ottōnem reges Romanoꝝ cū diuersa bella occuparēt thuringiam timore illorū eadem sacra corpora cū ceteris reliquijs q̄ ornamētis deportata sūt super quādam testudinem locū secretū satis. Hace terre redditā euz singula locis suis restituerentur scrinū cum virginibus neglectū est in iā dicta testudine. Inde indignantes duabus vicibus thecā suam terribiliter cōcussērunt Ita vt ab omnibus posset audiri. Bis etiaz sacrilete in sōnis apparuerunt dicentes q̄ recedere vellent de loco in quo ita haberentur contēptui. Que cū non proficeret neq; concussionibus neq; reuelacōibus in quā dā nocte solenni infra matutinas ante gradū presbiterij stantes q̄ in habitu decentissimo omnibus apparetēs. Primum inclinauerunt versus altare deinde more eorum qui in via sunt dirigēdi se vertētes abbati q̄ omnibus inclinantes per qdā ostium quod pene super clausū erat exierūt. Quas licet omnes vidisset estimabāt tamē singuli se illas singulariter vidisse. Dictis matutinis vnu monachorum ducto seorsum abbatē confessus est se ante gradum hora q̄ modo predicto tres speciosissimas vidisse.

.D. 7.

Octaua distin^{tio}. **D**e diuersis visionibus.

virgines. Cui cū respondisset Et ego vidi venerūt alij q respōsū ē eis sile
Cūqz deprehēdisset q ab omnibus vise fuisse cepit cū omibz qstionar
quenā essent vel que causa foret visionis Cui cū diuersi diuersa rñderent
Hic ynus diuinitus vt puto inspiratus Puto eas fuisse sacras illas vir
gines q de Colonia nobis ablare tanto tēpore super testudinē talem a
nobis neglecte sūt. Statisz accedētes ad scrinium cū nihil in eo reperissēt
terrī abbatē miserūt Coloniam vt illas reduceret. Veniens vero Co.o
niam cū abbatisse q cōuentui rem per ordinem recitasset atqz easdez vir
gines in locis vnde sublate fuerāt repissēt abbati vt sibi red̄deretur sup
plicanti totus cōuentus respondit. Bene veniāt nobis dilectissime domi
celle nostre bene veniāt. Certe ex quo vobiscū esse noluerūt non eas illuc
remittemus. Datū qz ei est caput cuiusdām alterius virginis cuz quo tri
stis repeaduit. Adhuc puto eandem Friderundim viuere et vir aliqua
soror est in eadem ecclēia quam tam locūda lateat historia.

Capitulum. lxxvij.

Sunt apud nos de eodem sacro collegio due sacre virgines etiā
per reuelationes inuente dñia Eufemia abbatisa que āte annos
paucos defūcta est cū adhuc pueilla esset in scolis Due ei virgines
in lōnis apparuerūt q sub extrema pte dormitorij qd cellario cōtinuum
erat se indigne iacere cōqueste sunt. Illa sicut pueilla visū vt visū reputās
tacuit. Postea cū esset adulta secundo ei in loco eodem sub forma et ha
bitu speciosissimaz viginū cigulo tenus apparuerūt Quasi dicerēt Exire
de loco isto nō possumus nisi per te Tunc memor prime visionis eaz que
pocior videbatur interrogavit dicens. Quod est nomē tuum? Rñdit illa
Anastasia. Ab illo tempore Eufemia importune conuētui cepit suggerē
quatinus cellariuz vscz ad finem dormitorij extenderent. dicens sine am
biguitate duas ibi virgines esse reperiendas Pollicebatur etiaz q tres
solidos cōibus expensis superadderet. Acquieuit tandem cōuentus q si
cū mihi retulit Rembodo cōuersus noster cui idem opus fuerat cōmissū
cum terra tota fuisse electa in presentia predicte sāctimoniialis sub funda
mento muri sacra illa duo corpora sūt reperta. Quas illa prius qz abba
tissa fieret nobis transmisit q celebrata est de eis eodē die missa solēniter
in cōniētu. **A**pollonius. Non putabam actenus tam efficaces esse vi
siones nocturnas. **T**elarius. Sepe per ardētia luminaria corpora ea
rūz ostēduntur. nec tñ eadē luminaria vt aiunt quis videre potest nisi cor
pore sit virgo. Multa de huiusmodi visionibus Cōradus prior loci sācte
Marie dicere cōsuevit. que causa breuitatis omitto. **A**polloni? Placet

Octaua distinctio

De diuersis visionibus.

ne sacris illis virginib^z q^z sic eaꝝ corpora p diuersas prouicias diuiduntur?
Cesari Ad h.n. se ostendere dignant̄ ut i multi loc. eaꝝ méoria habeat.

Capitulum. lxxvii.

Homo quidā religiosus de ordine viatorū cū apud quandaz ma-
tronā tuiciēsem hospitaretur conquestus est illi q^z decē annis la-
borasset p reliquijs sanctaꝝ vndeциm milii virginuz nec aliquid
tamen ex eis posset obtinere. Cuius ad hoc cū auxilium implorasset. illa
homini cōpasta ecclesiam earum adiit. sororibus pro eo preces porrige-
re volēs. Cūq^z ad tumbā vnius virginis oraret. genu lapidi superposito
qui maximus erat apponēs tentauit quod tamen fieri posse nō sperauit.
Mira pietas sacrarum martirū. Nox vt imbecillis femina lapide pressit
modicum ille cessit. adeo vt ea que intus erant videret. Que dum nulluz
adesse conspiceret māu immissa q̄z voluit de ossibus tulit dans ea via
torū. Statim qz lapide qui vix a sex viris absq^z instrumētis moueri poter-
rat eadē qua prius facilitate reuolutu. gratias sanctis agēs virginibus.
leta rediit ad sua. Sanc̄toꝝ anime licet semper vultū cōplentur diuinū
habet tñ respectum ad corpora sua q̄ cū viderint nos deuotos circa illa
multum in hoc delectantur.

Capitulum. lxxviii.

QOnuersus quidā de ordine nostro cū ex eadem societate quedaz
virginū capita ad monasteriū suū deferret ex deuocōe ea cū vino
lauit. loca deosculans. Eadē nocte puella valde speciosa in sōnis
eidē apparuit cōuerso eumq^z cōplexans ait. Heri quādo caput meū lau-
sti tam amicabiliter me deosculatus es ego tibi modo vicem rependā. Il-
le professionē suam cōsiderans vt osculuz puelle vitaret caput retraxit he-
c^z ex eodē euigilauit. Qui statim intellexit visionem. **Apollonius**. Cuꝝ
in stratis et ortis ciuitatis Coloniae beatarum virginū vndeциm milium
passiz ossa reperiantur videtur mihi fieri posse vix quin sepe aliena eis os-
sa admisceatur. **Cesarius**. Retulit mihi mōach^z quidā de veteri mōte
in quo amplius qz mille dicūtur esse corpora q̄ nullas falsas inter se esse
paciantur reliquias.

Capitulum. lxxix.

Ampore quodā cū plurima illuc allata fuisset corpora mōachi laue-
rūt illa. Cūq^z eadē posuisset sup sedes capituli. pānis mūdis sub
stratis q̄ siccaretur fetor intolerabilis quasi ex eis exhalās omnīū

.1.2.

+

nares infecit. Timēs dñs H̄c̄l̄ Winus abbas fetorē eūdeꝝ ex aliquo dy
aboli ludibrio fuisse creatū vt p̄ eū deuotionē fratrū erga reliquias mar
tirū extingueret assumptis secū sacerdotibus vestes sacras induit cum q̄
bus circa ostiū capituli stans sic ait. Adiuro te immūde sp̄s per eū qui
venturus est iudicare viuos et mortuos q̄ seculuz p̄ ignē vt si aliquid tui
opcris ē in hoc fetore manifestetur q̄ annichileſ. H̄es qz honorē deo q̄ sā
dīs his Mira res Uix verba cōpleuerat q̄ ecce os grande equinū cūctis
vidētibus de medio reliquiarū exiliēs. extra capitulū quasi turbine impul
sū p̄iectū est. Cū quo et omnis fetor extractus est. aduenit qz odor suavis
simus. Tūc omnes deo gratias egerūt qui q̄ dyaboluz in suo ope cōfu
dit q̄ sanctos suos glorificauit. H̄ec te de virginibus audiuisse sufficiat.
Referam tibi adhuc vnam visionem mirificam a virgine visaz que supra
dictis ordinib⁹ equaliter conueni
at q̄ virginum visiones concludat.

Capitulum. xc.

Dirrauit michi nuper sacerdos quidam de saxonīa in quodā mo
nasterio cuius nomē mihi exprimere nō potuit puellā fuisse pui
lam que tm̄ festiūis noctibus vigilij solēnibus interesse permit
tebatur q̄ eisdē nondū expletis ire dormitū compellebatur. In quadam
festiūitate cū magistra in tertio vt puto nocturno virginē scapulis ad ex
eūdūm impelleret q̄ illa reniteret nec proficeret. tristis quidē exiuit h̄i u
xta chorū remanens residua peraudire voluit. Cūq̄ incep̄t fuisse hym
nus. Te deū laudam̄ celos vidit aperiri q̄ in ipsos chorū cū cantantib⁹
subleuari. Qn̄ ventum est ad locū illū. Ibi omnes angelī q̄ reliqua vidit
vniversos ordines angeloz q̄ singulorū ordinū angelos singulos demis
sis capitibus flexis qz genibus manib⁹ extēlis deū adorare simul omib⁹
proclamantibus Sanctus sāct⁹ sanctus dñs deus fabaoth qui trinitatē
personaz in vnitate eēcie cōfitebātur. Simile fecerūt apostoli ad illum
locū Te glorioſus aploz chorus. Et cū chorus incep̄ſſet Te prophetarū
laudabilis numer⁹ oēs patriarche q̄ prophetē predicto mō adorabāt. Ne
nerūt q̄ martires in suis distictiōibus q̄ in primo versiculo s. Te martiz
cādīdatus laudat exercitus in laudē erūpentes maiestati p̄cidebāt. Idē
de cōfessorib⁹ vidit q̄ virginibus. Cūq̄ extremus hymni versiculus id est
In te dñe sperauit nō cōfūdar decātareſ chor⁹ ad terrā descendit q̄ celū se
clausit. Puella ūnia hec vidēs q̄ suspirās se tāto bono defraudatā ocul
xp̄ijs cōquesta est. Cūq̄ vbertim fleret q̄ mane sororib⁹ causā sc̄lētantib⁹
visū dicere nollet magistra eaz aggressa est. Cui r̄ndit. Deus vobis
ignoscat q̄ tantā mihi gratiā hac nocte subtraxistiſ q̄ recitauit ci visio
nē. Cui illa. Noli flere bona filia nūq̄ de cetero te exire cōpellā. Apol

Distinctio Octaua. **D**e diuersis visionibus

lom". Mirifica sūt que recitas **C**elari". Vis nunc audire octauo loco
ex his aliqua que visu. auditu. et gustu percepta sūt. nec tñ p̄dictis ordinis
bus propter distāciam inseri potuerūt! **A**pollonius. Volo ac deside-
ro. **C**elarius. Sicut in capite huius distinctiōis p̄missū est. scalā ereri p̄
quā hūane visioni sācti cōdescēderent cui' duo latera duo dixi genera vi-
sionū corpale et spirituale. Octo etiā inserui scādilia. supremū attribuens
Christo reliqua sex. sex ordinib' sanctor̄ de quibus sufficiēter dictū ē. In
octauo autem gradu diuersarum rerum visiones locabo primo tamen
eam que vīla est de loco nostro. **C**apitulum. xcj.

Dju anteq̄z cōuētus noster de claustro emissus fuisset dñs H̄ermānus
n'nūc abb̄ loci sc̄e Marie tūc simplex mōach' i claustro. nocte qdā
p̄ visū aī gradū presbiterij sibi stare videbat et dāt' ē ei i manus
crucifix' ut fieri solet i emissiōe alicui' cōuētus. Stabat et circa eū viri can-
didati. Vidiit ec̄ i choro fluiū limpidissimū q̄ p̄ vtrūq̄z choz̄ fluebat et i
eo naui. Quā cōscēdēs cū tā rapidissimus eēt cursus eius ut nauis i vñā
colūnarū impegissz nisi p̄ themōez eius idustria fuisset auersa. n̄ stetit do-
nec venirēt ad locū quēdā ifirmitorio nostro primū. Nenerūt et cū eo su-
pradieti viri cāandidati. Tūc ossa arida hūana cum capitibus et oī pte mi-
rabili quadā virtute a deforis vltra murū cadebat Erāt. n. vt Ezechiel
vīsōis recordor multa valde. Stāte cōuentu inter mōtez Stromberchz̄
iā dictū locū. Saluator qui inter eos stare visus ē vñū ex mōachis dure
satis retraxit aliū modesti' amouēs statuit Ecce talis fuit visio. **A**pol-
loni' que ē illius interpretacō! **C**elari". Deus illi p̄stendit que futura
erant de loco nostro tūc quidē obscura modo plana valde. Dñs Philip-
pus Coloniensis archieps sc̄ies ordinē vigere i H̄emero de et de illo lipi-
vissimo fluento ariditatē sue diocesis irrigare desiderās de eadē domo
cōuētū sibi dari petiuit et obtinuit. Electi sūt ex mōachis. xii. et predictus
H̄ermān' i abbatē eis ordinat' ē. Qui aī gradū presbiterij ut lōge aī p̄-
uiderat crucē suiciēs cū eis per nauigium venit in mōte Strōberg. In q̄
trib' aīnis omorati descederūt i vallē q̄ nūc dicitur vallis sācti Petri illic
muro de quo supradictū ē se cluadētes. Ossa illa arida designat homies
seculares spiritualis gratie imunes q̄ in valle cōuersi sūt ad vitā religiosā
fluiū q̄ p̄ oratoriū cū ipetu fluebat significat dom' ei' religionē q̄ cla-
ra ē p̄ puritatē tradicōnū et ipetuosa p̄ feruorē obseruationū. De nauim
a colūna auertit sine cā nō fuit. Hā cū ouēt' sup p̄satū vēsset mōte et mul-
ta necessaria deessēt quidā reminiscētes edificiorum et aliorum multorū
que dimiserāt et murmurātes yellēt repire dñs H̄ermānus abb̄ cū semel

Distinctio octaua **D**e diversis visionibus.

ac secundo de perseverantia eos monuisset nec prosecisset quasi themonez nauez a coluna submouens ait. **C**essate state nullus nostrum reueetur. **E**go autem Themonem abieci. **I**s autem quod dure retrarit Christus cum alijs quidem scriptus fuerat et nominatus est subsequentis importuna pericole submotus. **I**pse est Johanes sacerdos quem dominus modeste extra henses orsum stare fecit. **C**um conuenuerit emissus cum conuenuit non stetit quia per licetiam extorram remissus est. **H**ec est visionis interpretatio secundum quod ab ipso dividi abbate Hermanno. **A**pollonius. **N**ihil hic ut video actu est nisi ne nutu divino. **C**esar. **M**auigantibus eis in regno sicut adhuc omnes qui ex eis vivunt testes sunt viderunt supra se in celo circulum lucidum et septem in eo soles. **A**pollonius. **Q**uid per circulum vel quid per septem soles videtur tibi intelligendum? **C**esar. **P**er circulum enim intelligo eternitatem sancti spiritus per septem soles septem eius dona quibus bono exemplo eiusdem congregationis prouincia erat illuminata.

Capitulum. xcii.

Quidam conuersus qui cum eodem conuictu missus est Rudolphus non sine vir bonus ac religiosus cum die quadam de priuata venientia illotis manibus oratoriū nostrū intraret et ordine se aspergere teneretur intra suas cogitationes dicere cepit. **A**qua haec sancta est et benedicta nec decet ut manibus immundis te illa aspergas. **C**ui mori in acre vox clara respondit. **Q**uod ergo mundus tu non potes polluere. **E**t cognovit ibi magis deo displicere immundicias cordis quam corporis. In anime puritate deus delectatur.

Capitulum. xciiij.

Monacho cuiusdam deus ostendere volens anime sue puritatem in excessum mentis illum adduxit. In quo excessu puerum pulcherrimum, intra sua viscera contemplatus est. **D**icit se autem reuersus intellectu eum esse fuisse animam suam dei mucrone ab omni labe criminum mundata. **P**uer n. a pureitate vocatus est. **A**polloni. **N**uto quod non sit tutus si homo multi solaciones suas manifestet. **C**esar. **H**ec multos labores et tentaciones et secretae digne solaciones adipiscitur. et facile manifestate spectatur. **U**trumque verum est singulis tibi ostendam exemplis.

Capitulum. xciiij.

Quoniam nuper hoc anno scilicet in quadam domo sanctimonialium ordinis nostri a cellararia per totum conuentum predictum id est oua frixa diuiterentur nescio quo calu yna ex eis neglecta est. **D**icitur

Distinctio Octaua. **D**e diuersis visionibus

tamē arbitror adū casu sed diuino nutu vt dei gloria manifestaretur in illa. Patientissime autem defectū illū sustinens imo neglectā se gratulans cum deo gratias referret sūmus ille abbas inuisibilem ei pīctantiaz misit. Cuius inenarrabili dulcedine sic repletū est os eius fauces viscera et venter ut nunq̄z aliquid tale in vita sua sentiret dulcedo nec corporalis erat. Porro in mēte q̄ anima dulcedine spirituali deus tam copiose visitauit eā vt diceret abbati nostro q̄ omnibus diebus vite sue pīctanch̄s omnibus carere veller dūmodo in cōsimili dulcedine q̄ hoc tñ vna vice sibi liceret deliciari. Pro qua idē abbas noster ad eius petīcōem pro gratiazz actione hymnū. Te deū laudamus singulis nobis inūnxit. **A**polloni² Si deus sic excellenter tantillum remunerat in presēti vita non ābigo qn magnas tribulationes mirifice remuneret in futuro. **C**esarius. O faci le buiuī modi consolationes in presenti perdantur. Ecce exemplum.

Capitulum. ecō.

Conuersus quidā in Hēmenrode cum in oratiōibus suis mellifluam diuinitus accepisset dulcedinem et ob hoc sepe labores suos negligeret magister suis crebro eum arguit dicens. frater certis temporibus est orandum et certis temporibus laborandum. Ille sicut homo simplex vt increpatem placaret respondit. O magister si sciretis eau sam non mihi imputaretis. Rogo vt detis mihi osculum. Putabat enim q̄ impressione labiorum eandē posset sentire dulcedinē. Cui mox vt osculum dedit ille. gratiā irrecuperabiliter vt puto perdidit iste. Simile pene habes supra capitulo. xlij. de cōuerso qui angelū sepe vidit et dicēdo gratiam perdidit. Causas vero subtractionis gratie in presenti plures esse aliibi tibi assignauai. Quidam tamē licet alijs sibi diuinitus ostensa referat non ob hoc gratiam perdunt sicut supradictum est de Henrico conuerso in Hemmenrode.

Capitulum. ecōj.

Henricus idem cum grangie que hart dicitur preeſset et die quādam in maio segetes curtis orationes suas ruminando solitarius circuiret hominem quendam sub arbore piro stilis que illic in agro singulariter sita est contra se stare consperxit. Erat enim decentis stature capillis canus barba prolata tunicam habens talarem et clavaz scapulare vero latum ultra genua longum. erat qz vultus eius angelicus. Quem cum propius accedens salutasset dicens. benedicite frater respōdit ille dominus. Et adiunxit Quomodo placet tibi ordo tuus

frater conuerso respondentे bene iterum adiccit Bene tibi placere debet quia nulla vita tante pérfectionis est in ecclesia dei Cuius aspectus cū multā cōuerso icuteret reuerētiā volēs cōuersus aliquā ei dare occasiōne petēdi aliquid ait Cur sic nudis inceditis pedibus Rēdente illo tāk est cōsuetudo nostra Subiūxit Peto vt mihi liceat vobis dare calceos q̄ nobiscū hodie prandeatis Et recusauit vtrūq; dices Modicus cib' mihi sufficit q̄ soch̄s meis Tūq; aliqua secrecius tractassent is qui viator yi debatur cōuerso aliū diem ad eūdem locū prefixit s̄i quo modicuſ discedens in plano loco nusquam cōparuit Quo viso Henric⁹ expauit Iseſi nansq; ad clauſtrum priori suo Hermāno nūc abbati in loco sācte Marie que dicta sunt vel gesta per ordineſ recitauit Cui ille Tautus esto frater q̄r non omne verum est quod verum apparet Nor vt eū videris ex remoto signabis te q̄ cum propinquaueris ei iterum eo vidente signabis te dicesq; bñdicte Qd cū fecisset subrisit ille dicens Juste facis signādo te q̄r nō omne verum est qd verū apparet Neq; hoc ipsū habes a te h̄ prior tuus te docuit Ego inquit illū diligō eo q̄ religiosus sit q̄ amator disciplinæ q̄r quotidie orat pro omni ecclesia q̄ ordineſ Quod q̄ veruſ est Menſioneſ etiam habuit dñi Eustaci⁹ abbatis clauſtri q̄ dñi Henrici abbatis nostri in illo aliqua corripiens q̄ in iſto plura cōmentans Et recitauit ei omnia more Belisei que in cōclauſi cū priore ſine alijs fuerat locut⁹ H̄o ſtea cū idem cōuersus die quadam dicto opletorio aliquid obtinere nite retur a deo venijs et lacrimis et nō profecisset ille curia clauſa ostiog; firmando diligenter oratorij ad eū intravit increpans eum et dices I tolide putas q̄ vi possis aliquid extorqre a deo Si nō cēt tibi mō parcitū propter priorem tuū forte amenciam incurrites H̄o nocte quadā cū idem Henricus defūto aliquo in ecclesiam deportato sediſſet aī altare infirmorū Viator de quo dicere nō possum vtrūq; angelus fuerit an homo ei appartenens signauit ubi prior eſſet Cui cuſ ille deignaſſet in infirmitorio eſſe si gno respondit Ego noui hec bene eſt ibi Inclinaſſq; coram eodem altari recedens et ante alia tria altaria que ſunt in abſide ſimile faciēs chorum monachorum intrauit et non comparuit Pepe illum testabatur ſe vidiss in choro circumuentem in multa claritate Cui cum ex parte prioris conuersus tunicam obtulifſet et cingulum tunicam recusauit cingulo ſuſcepto Ego inquit eum dabo bono cuidam monacho Eberbacēi et magis ei proderit q̄zli ego yterer illo Remilit ei et cingulum laneum prelio quidem vilissimum ſed virtute preiosum Per quod et sanitates facte ſunt et plurimi valet contra ſtimulum carnis Quem cuſ etiam rogarer ut ſe pozi oñdere dignaret rñdit Dñs noster nos frequēter mitti iherusalē q̄

Distinctio Octaua. **D**e diuersis visionibus

alia eque remota loca q̄ si videret me prior posset per eius interrogatio-
nes legatio mea impediri. Et adiecit. Dic priori ut sollicitus sit circa exci-
tādos fratres ne dormiāt cū pro defunctis cantant quia sicut milites cō-
gregantur ad torneamētū Ita anime cōflūnt ad officiū defūctorum.
Apollonius. Puto q̄ mortui viuis in hoc officio sollicitis dū indigent
vicem caritatis rependant. **C**esarius. Hoc tibi uno ostendam exem-
plo.

Capitulum. ecclī.

Est quidā canōicus i Aldensele Rudolphus noīe homo grāde/
uus i circa officia diuina valde solicit? Nūq̄z aliquā horā i cho-
ro negligit dūmodo incedere possit sicut testis ē Alardus noster
nouicius qñqz illius canonicus Quodā tēpore dū defectū nature pate-
retur Ita vt incedere nō valēs lēcō decūberet nec tñ aliquid doloris sēti-
ret cū horas suas dicere nō possz quosdā viros cādidos i suppēlichjs i
tōsura clericorū certi horis adeē vīdit q̄ ei oēs horas decātabāt. Quib?
dictis dicebāt ad inuicē. Modo eream? i sinam? euz quiescere. Quos cū
frequēter cōtēplaretur i filiā sororis que ei ministrabat nō posse illos vi-
dere dephēdisz. Intellerit qz anime concanonicorū eius essent quibus
ipse beneficia impēderet. Quia ad sacramenta corporis i sanguinis Christi
festino. diuersis hic visionibus finez impono.

Explici Octaua distinctio.

Incepit prologus in nonā distinctionem

Dicitur tecū de sacramēto corporis i sanguinis Christi
cū timore illud attento qz vbi sola fides operaē i rōis iudi-
cū excludit nō sine periculo discurritur vñ nil noui siue inu-
sitati inde dicere p̄sumo sed que sācti siue doctores eximij d
illo senserūt sūmatim replicabo. Nō h̄ciasz i exēpla plurima
que mihi a personis p̄batis memini recitata. In quib? si aliqua fuerint q
stione digna vt scrupulus remoueatur tua discutiantur interrogacione.

Explici prologus. **I**ncepunt Capitula in distinctionem nonam.

De sacramēto corporis i sanguinis Christi Interrogatio. quid sit
sacramētū? que res sacramēti? que causa institutiōis? q̄ forma? q̄s
modus queriōis vel sūptiōis? c. **D**e Hodescalco de Molmū
steine q̄ xp̄z sō spē ifāris i māib? suis vidit. c. **H**. **D**e adolpho sacerdote q̄ i